

DET POSTOMDELTE

FAGBLAD FOR FORENINGEN AF DANSKE SCENEINSTRUKTØRER

Nr. 66 - marts 2014

Udgiver:

*Danske Sceneinstruktører
Nørre Voldgade 12 2.th.
1358 København K
Tlf. 33 33 08 88
www.stagedirectors.dk
email: info@stagedirectors.dk*

Deadline næste nummer:
12. maj 2014

Redaktion:

*Inger Birkestrøm Juul, FDS
Kamilla Bach Mortensen, FDS
Fie Nørman Johansson, FDD
Rasmus Malling Skov Jeppesen, FDD
Steen Madsen*

Layout:

Jakob Brandt- Pedersen & Helle Knutstad

Forside:

*Husets Teater: "Sne" Instruktion: Alexa Ther
Foto: Henrik Ohsten Rasmussen*

Denne udgave af det postomdelte fagblad for Foreningen af Danske Sceneinstruktører
tilegnes i kærlighed og respekt til bladets første redaktør

Alexander Kørschen
1950 - 2014

SØNDAG 23. MARTS - GENERALFORSAMLING I FORENINGEN!

Det Kongelige Teater: "Metamorfoser"
Instruktion: Elisa Kragerup
Foto: Miklos Szabo

Og vi kan se tilbage på et spændende år med masser af god scenekunst på små og store scener og ofte helt uden scener. Kunsten behøver ikke være afhængig af rummet.

2013 har været året, hvor kunststøtten fik en helt ny struktur, hvilket betyder at vi igen skal til at huske om det er Kunststyrelsen eller Kulturstyrelsen vi skal referere til; men det er jo bare navne. Det vigtige er at der er blevet gjort et forsøg på at forenkle og modernisere støttesystemet. Det store moderdyr hedder nu Statens Kunstfond og herunder finder man de forskellige legat- og projektstøtteudvalg og der er også kommet nye navne på udvalgenes medlemmer, de gamle er skiftet ud før tid og nye skal til at skabe nye veje. De afgåede udvalg sluttede med at skrive deres testamente, som kan findes på kunst.dk, men nye navne eller ej, det væsentlige er jo at støttesystemet fungerer og at kunsten i alle dens former får mulighed for at blive hjulpet

frem. På Kulturstyrelsens hjemmeside kan man finde 22 forskellige indgange til støtte, det lyder jo imponerende, men er det nok og er det tilfredsstillende for netop jeres projekter? Lad os høre om erfaringerne.

I bestyrelsen har det helt store projekt været at få overenskomsterne med DR vedrørende instruktion på radio og tv genforhandlet. I en tid hvor mediebilledet er i konstant forandring og hvor overenskomst lyder cirka lige så sexet som solidaritet, har det været en udfordring, men efter et langt forhandlingsforløb er vi glade og stolte over at kunne præsentere de nye overenskomster på Generalforsamlingen. Og så er der alt det andet, et år i foreningens liv indeholder. Det vil vi meget gerne fortælle mere om når vi ses søndag 23. marts på Nørre Voldgade.

På gensyn!

MARTIN TULINIUS / REPUBLIQUE

Mødet med MARTIN TULINIUS finder sted midt på Øster Føelled Torv; – forblæste, under skelettet fra det tidligere juletræet og lampelys, kommer vi fra øst og vest - og gæsten guides pr. mobil til: "jeg står under lampen nu!". - I hjertelighedens gode strøm, når vi at udveksle shortnotes om arkitekturen på torvet, kulden, tidspunktet – og umærkeligt er næste scene interiør, i et harmonisk, blødt oplyst rum, angivet som "kantinen", og god mokka er ubesværet fremtryllet simultant med opmærksomheden på opgaven...

Indledningsvis en excurs i MARTIN TULINIUS' egen historik, som lander på 209, som året for teater REPUBLIQUEs fødsel: HC GIMBEL & MARTIN TULINIUS i fællig, formulerer REPUBLIQUEs opdrag på 3 ben: 1) "At skabe et større perspektiv i kollision med dansk og internationalt teater. – 2) At arbejde i et moderne, contemporært scenesprog, med

signifikante værker og fokus på de store fortøllinger. – 3) At det visuelle rum: det conceptuelle, kunstgrebet og installationen optræder ligeværdigt." – MARTIN TULINIUS er den Kunstneriske øverste chef og står for det conceptuelle og visuelle, - HC GIMBEL er Administrativ chef og arbejder i særdeleshed med de internationale kontakter. - Det årlige tilskud er knap 22 mill. hvoraf omkring 15 mill. går til basisdrift. – Starten kan opdeles økonomisk i overtagelsen af Camp X's gæld – som nu i 2014 er afviklet og balanceret til plus. Kunstnerisk var første sæson god, anden sæson svær og tredje sæson rekord, med høj belægning. – Der er netop skrevet kontrakt frem til og med 8.sæson, hvor REPUBLIQUE har tilføjet international succes, og et CO2-neutralt perspektiv til sine ambitioner.

Retrospektivt, som eksempler på væsentlige produktioner nævnes: VØLVENS SPÅDOM,

som skabtes i internationalt regi på Island, i NORDENs HUS' restaurant: "DILD" i Reykjavik. Madteaterforestillingen præsenterede Republique også på Carlsberg i efteråret 2012. En stort anlagt forestilling med fokus på "at røre menneskene og den tid de lever i". - Markant er også: HAMLET som havde premiere på Republique og derefter opførtes i London på South Bank teatret: QUEEN ELISBAETH HALL og på Gøteborg festival. – Vi arbejder på en international turné med HAMLETHer i januar 2014 opføres LA VERITÀ i TIVOLIs Koncertsal, en Nycirkusforestilling om Salvador Dalí, iscenesat af Daniele Finzi Pasca med hans compagni. - Og PEER GYNT som opføres på REPUBLIQUE, instrueret af Rolf Heim og med Phantom Limb Company som scenografer og dukkemagere. – Den igangværende produktion, med premiere i februar konceptuerer/iscenesætter MARTIN TULINIUS selv. Det er: SNEDRONNINGEN

Martin Tulinius Foto: Karoline Lieberkind

af H.C.Andersen, i samarbejde med Dorte Holbek & Mette Martinussen på: idé, visuelt og spiseligt koncept. – SNEDRONNINGENS scenografi er labyrintisk, og vægter lugtesansen og smagssansen højt; 12 publikummer ad gangen vandrer gennem labyrinten med 20 minutters intervaller, og kommer til at indgå som værende en del af tabluerne. Der indgår måltider undervejs, og det gastronomiske varetages af Mette Martinussen som er: indehaver af gourmetrestauranten 1.TH og indtil 2011 stod bag "Madeleines Madteater". – Billetprisen på 1.400 kr stk. afskrækker ikke publikum; flere forestillinger er allerede udsolgt. – Kombinationen af tidsånd, hverdagen og moderne koncepter distancerer sig til de mere klassisk museale teaterformer, og REPUBLIQUE møder dette publikum i tilførelsen af nye visuals og sansninger.

Mere end en time er umærkelig forløbet, og MARTIN TULINIUS' engagerede og levende beskrivelser må ophøre... Et travlt blik i ansigtet vidner om, han må videre til den fortsatte instruktion af SNEDRONNINGEN – og i opbrudsbevægelsen siges: "det er nok lige i overkanten med tre store produktioner samtidig"! - men begejstringen er intakt ... En venlig med tak for interessen – og i slipvinden et: " fik jeg fortalt vi har vundet internationale designpriser for vores brand" !?! – og med smil videre til SNEDRONNINGEN...

LA VERITÀ

Nycirkuskompagniet Finzi Pasca

Af Inger Birkestrøm Juul

Hyldesten til SALVADOR DALÍ slutter ikke på scenen, men fortsætter som en kunstudstilling af dimensioner ved udfoldningen af det originale 9 x 15 m scenetæppe, tilvejebragt fra Metropolitan Opera, New York. – Dette ophængt under loftet over publikumsrækkerne i Tivolis Koncertsal – udrulles under andagt og afstand ... Lydelige suk vidner om hengivelsen til værket og - omend mere prosaisk – fortsætter i granskningen af skulpturudstillingen i exitområdet, hvor nummererede originalværker begejstrer med flydende urværker, sære dyr på stylteben, Gala i allehånde udgaver, hummerlignende skuffedarier og telefoner til hest, med og uden våben.

– Som i et deja vu fremkaldes Nycirkusscenerierne fra den netop afsluttede forestilling – hvor de drømmende, poetiske og til tider groteske artisterier fortolker/oversætter og skaber originale forløb som er ene-stående,

helt deres eget univers og simultant kan ses som udfoldelsen af et Dali-univers. - Stranden på den Spanske nordøstkyst, Isoldes indsvøbte hoved med spinkelt løv, rækker ud efter en rygvendt personage: Tristan med en sårbar mælkebøtteagtig støvbold som hovedprydelse, en trappe leder til no-where med en ensom skikkelse, som holder/hælder rødt blod/vin/et klæde i retning af havoverfladen, en sprængt kropsdel med termitter, sammenfiltrede rodnet og ranke pinjer, vild himmel og solstråler i baggrunden... Ud af dette stof : " The truth is all what we have dreamt, all that we have experienced, all that we have created, all forms apart from our memory...". På scenen – tretten artister – som med Dali's scenetæppe som medspiller, åbenbarer akrobatik i metalinstallationer, hvor mange medvirkende ved deres rytmiske, præcise indgriben både deltager i det kropslige udsagn og får installationen i bevægelse. – En kvinde

og en mand bevæger sig sammen i håndstandsbalancer, hvor kast og vrid koordineres med ynde og voldsomhed og pludselige gysende udkast. – Musikken er komponeret af MARIA BONZANIGO med lyrics af DANIELE FINZI PASCA og er meddigtende i bevægelsesens udsagn. – I indledningen - og periodisk - griber cirkusparret til et kaudervælsk-engelsk som traditionen tillader, og forsyner publikum med nødvendige kommentarer... De store korarrangementer viser forløb med dukker, crossdressing, en mandlig balletdanser i knaldrød ballet-tutu udfører klosaksetrin a lá hummer, og senere et CanCan-nummer med alle medvirkende, fejende som på Moulin Rouge... Aerielle forløb i tov og metalkonstruktioner vises kærligheden, længslen, begæret og brutaliteten i vrid og synkronitet. Kommenterende næsehorn og en forelsket menneskestor dukke rammer sindet, kødet og sjælen.

Le Verita - Instr. Daniele Finzi Pasca - Foto: Anya Bartels-Suermond

PEER GYNT

iscenesættelse ROLF HEIM TEATER REPUBLIQUE

Af Inger Birkestrøm Juul

Vis-à-vis, i REPUBLIQUEs store rum, en skrå publikumsopbygning: en illusionerende kukasse-opstilling, med mørkgrøn fløjsagtigt tapetbaggrund, en døråbning midt i, på tværs: et langt bord med dug og rekvisitter anlagt som en nature morte, en gruppering i hver ende, overfor kvinden i kongesiden og manden i damesiden, der sidder i skygger og lys. – Bag hende et trommesalsmaleri med kronhjorte ... Hun er iført en kjole i douche grøn/beige, empireagtig: pigeagtig/kvindelig/u-tidssvarende på samme tid ... Han i beige/grå nuancer: vest, skjorte, benklæder ... Lyde, hvislen – svag/melodiøs – stemmer, maskepi... I kongesiden - udenfor scenen - en megamaske bag hvilken kvinde ofte placerer sig, synger, spiller klaver/keyboard/betjener udstyr, speaker for hændelser i sceneriet, som moderen, som SOLVEIG, som party i Californien, væsener, kronhjorte, dukker ... På scenen og i løb, rundgang og søgen

og leden, vildskab og afmagt, manden: PEER GYNT – som leder efter sit selv, sig selv og er sig selv nok. – Drejescenen kvæmer – afslører sprækker af graner hvorudaf stikker dukker, groteske indbydende/liderlige skikkelser, kronhjorte med mægtige geværer – tilsyneladende hele dyr, siden – til trofæer på det grønne plystapet... Drejescenens kvæmende lyd og acceleration, de spøgelsesagtige fremtoninger – som dukker som ånder og mennesker, afskygninger af levet liv, søgen og svigt... et barn med dobbeltsjæl og præg af dyr... Videre – videre – til manden jagende og jaget - synker om i armene på kvinden, som en nordisk Pietà

Skuespillere: TAMMI ØST og JENS JØRN SPOTTAG. Scenografi og Dukkekompagni: PHANTOM LIMB COMPANY/NY. Dukkeførere: EMILIE BENDIX, KAREN MONRAD, AMIE MIANG, SVEND E. KRISTENSEN. Musik: TAMMI ØST / fortolkninger af Grieg. Tekst: IBSEN bearbejdet af: METTE TRANHOLM. Lysdesign: EGIL BARCLAY HØGENNI HANSEN. Lyddesign: JANUS JENSEN. Kostumeleder: KRISTINA WIDRIKSEN. Skræddere: SARA SMED, TRINE WALTHER. +++

Produktion: REPUBLIQUE Teaterdirektører: MARTIN TULINIUS & HC GIMBEL.
www.republique.dk

Republique: "Peer Gynt" - Instruktion: Rolf Heim - Foto: Per Morten Abrahamsen

JENS AUGUST WILLE

Teaterdirektør / ODENSE TEATER

Samtalen starter i bevægelsen fra reception/ billetkontoret i forhallen ved Værkstedsteatret – og i gang undervejs mod chefkontoret - en overvejelsen om at skifte sted til interviewet – men lyset er venligt og indbydende på chefens kontor, og oplysningerne som er i luften allerede, inviterer til at bænke sig, og gå i gang med noter.

“Visionerne” er stikordet fra JENS AUGUST WILLE selv – det vil han gerne tale om – men også gerne skabe klarhed omkring opdelingen mellem teaterdirektør og økonomidirektør på Odense Teater. Efter en kort ekskurs over djøf-faren, den manglende forståelse for “teater som kunstnerisk virksomhed og ikke Virksomhed” melder han, at opdelingen mellem direktørerne på Odense Teater ellers fungerer fint. Han er, som teaterdirektør og kunstnerisk chef, fri til at lægge sit repertoire uden indblanding, så længe

den økonomiske rammesætning er overholdt. Hans siger “Og jeg elsker teater” – det er hans overskrift og håb, at det bl.a. er det der skal til for at holde den kunstneriske kurs.

JENS AUGUST WILLE er både ny - og endda ikke ny - i chefrollen; i 13 år har han arbejdet i Odense Teaters dramaturgiat og fungerede også som instruktør både under tidligere teaterdirektør Kasper Wilton, og et par år med Michael Mansdotter - den seneste chef. – Før den tid var han med til at starte teater PLAN B i Magstræde i Kbh. Magstræde i Kbh. 2001 sammen med Simon Boberg og Mads Wille, der nu driver HUSETS TEATER.

Fra 2005-2011 var Jens August rektor for SKUESPILLERSKOLEN VED ODENSE TEATER, en opgave han blev headhuntet til ved Lane Linds fratrædelse, og han var med til at sikre elevskolens fortsatte eksistens i samarbejde

og fusion med Det Fynske musik- konservatorium. – Ellers har Wille beskæftiget sig som iscenesætter rundt omkring på små og store scener i Danmark.

En stor fordel for Jens Augusts tiltrædelse som chef var, og er, det fortrolige og dybe kendskab han har til teatrets ansatte, publikum, lokaliteterne og disses formåen. – Produktionsapparatet er velfungerende og det lokale publikum er trofaste; et primært borgerligt segment, i ordets bedste betydning, og belægningsprocenten er rimelig høj.

Opgaven er at bevare dette publikum og samtidig åbne bredere op for unge og andre publikumstyper i alle aldre og udgaver. – Ansvarer der påligger den kunstneriske chef er at: “udvide råderummet, så ansvar, magt og værdibelægningen balanceres passende” – Hans ønske er at også det uventede

kan finde sted på teatrets 4 scener. Bl.a. ind i mellem at spille mindre sikre og traditionelle produktioner på STORE SCENE, i højere grad at udnytte black-box-teatrets force i SUKKERKOGERIET, opføre klassikere på VÆRKSTEDSSCENEN, nytænke og opdatere U-TEATER (tidligere "Smøgen") som blev etableret af Michael Mansdotter, inspireret af "Transformator" på Aalborg Teater. Det sidstnævnte U-TEATER er teatrets "røvhul", hvor man komme ind af bagindgangen i kælderhøjde og adgang af hemmelige kanaler. Det er Willes hensigt at der skal investeres i U-teatret, - og sættes tid af, så skuespillerne fra ensemblet kan medvirke, instruktører skal ansættes etc. "U-teater skal ikke kun være et lille teater-rum, men et teater-brand for ny scenekunst og alternative måder at være publikum på". Der tænkes også "Site Specifik" og i at "u-teater" kan finde sted på teaterets andre scener eller ude i byen.

Jens August Wille

Fleere år frem er perspektivet at flytte black-box funktionen fra Sukkerkogeriet til ODEON, Odenses nye koncert-og teaterhus, som er tænkt opført om 3 - 4 år. Årsagerne til at flytte anneksscenen er mange: bedre lokalitet i Odense, bedre brug af kvadratmetrene og bedre akustik. I en bisætning nævner han mågernes skurkagtige delagtighed i SUKKERKOGERIETs forestillinger, fordi de på visse årstider bygger reder og lander og letter på teaterscenens tag, og dermed uundgåeligt indgår som lydkulisse - og kan afstedkomme nogen forvirring i teater-oplevelsen! En landsdelsscene har et opdrag som skal opfyldes, noget der naturligvis forpligter, og det er også er i orden, synes direktøren. Men det er en konstant overvejelse i hvor høj grad traditionen, det velkendte og populære skal være styrende for repertoiret. SKAL der være en juleforestilling og SKAL der være nisser i? Vil publikum fuldstændig udeblive hvis

traditionerne brydes? I samtidighed nævnes vendingen: "Gyngerne og Karrusellerne" som en hævdvunden recept på, hvordan økonomi, tradition, nytænkning og eksperiment kan balanceres. Et princip hvor stor høst af publikum på de kendte og kære forestillinger, som bivånes af (de rige) bedsteforældre med poder, kan yngle til forældregenerationen og de unge, som man ønsker at se mere i teatersalen, og udfordre.

JENS AUGUST omtaler sig selv som " en Cirkushest" med "lyst til at mærke, påvirke og forandre publikum". Han synes godt om udfordringen med, at skulle lave et bredt repertoire og nå et stort publikum. Et nyt dramaturgiathold er sat: MADELEINE RØN JUUL, JAKOB SCHIØDT, SIMON BOBERG og NINETTE MULVAD som Chef dramaturg. Med dette hold skal ideernes findes, vendes og også realiseres.

Den nye sæson 14/15 præsenteres i april og kan ikke røbes her, men som stikord nævnes bl.a.: "Der skal være plads til tage et par chancer"! På programmet er f.eks.: En stor musikfamilieforestilling for de lidt større børn og deres forældre – "denne gang ikke Lindgreen eller Disney". En eksklusiv urpremiere på Store Scene af mere udfordrende og performativ karakter – et freak-show, der omhandler samfundet måde at indoptage og ekskludere det anderledes på. (Jens August nævner: "YAHYA HASSAN som et eksempel på en freak-position; en kunstner der favnes lige NU, men risikerer udstødelse på længere sigt; en moderne version af H.C.ANDERSENS livsvilkår") Skuespillerne skal medvirke til at udvikle teksten. Af andre projekter nævnes et stykke om skizofreni og identitetsskabelse, et polsk stykke, en klassisk komedie, et borger-scene-projekt, og et stykke om selvkritik på arbejdsmarkedet.

Der er ikke så mange helt ny-skrevne tekster og urpremierer, som han drømmer om- "Men jeg sparer op" siger Jens August Wille. Det tager tid og koster penge at udvikle nyt materiale, men der er i høj grad det han brænder for at gøre, og vil skal ske.

I entusiasmens rum går nemt 1½ time – og udgangsreplikkerne handler om: "At turde noget. Favne hele spektret både publikums-mæssigt og med repertoire. Også at vove det performative som genre. At værdsætte metaforens kraft når klassikerne skal ny-fortolkes. At rumme traditionen og det kunstnerisk nye på samme tid. " – Umærkeligt står vi op til sidst i samtalen, omtrent som i teatersalen ved applaus, og i fredagens eftermiddagslys ser både teaterdirektøren og visionerne helt klare ud.

STEMMER FRA SVENDBORG

Af Inger Birkestrøm Juul

Monolog Festival - BAGGAARDTEATRET

I skoven er der denne aften ikke stille ro, men stemmer: STEMMER FRA BAGGÅRDEN. – Teatret – med navnet bevaret fra sin oprindelige location – har fuldt hus til aftenens arrangement, og resten af festivalen, hvor monologerne er i fokus. – Aften er elever fra Skuespillerskolen i Odense, sat i stævne – og på 2 døgn – af de 6 fra Dramatikeruddannelsen i Aarhus, rå-arrangeret til disse afteners reading. – Idéen er født af JAKOB BJERREGAARD ENGMANN, Teaterchef på BaggaardTeatret, og var i svøb fra hans tid på TRANSFORMATOR/Aalborg Teater, hvor samarbejdet med dramatikere startede.

Åbningen foretages af PERNILLE ALBÆK ANDERSEN, som reader JEANETTE MUNZERTS tekst: "KÆRE KLAUS". – En stol, og en sofapude der bankes som var det nogen, er eneste rekvisitter, og minimale tøjskift de virkemidler udover teksten, som fortæller om

en Thailandrejse, en sømand, et barn – med lokkende associationer om drukning, og tæsk - i fire faser. – "HØJT AT FLYVE", skrevet af MAGNUS IUEL BERG, formidles scenisk af: KASPER DALSGAARD, som i sorte joggingbukser og T-shirt sætter sig på en barstol og gør rede for en hotelbar i Svendborg. – Monologen følger alkoholens faser og virkninger og kulminerer på herretoiletet, hvor 4 kvindebillede gør sit til gæstens endelige afmagt. – MOLLY EGELIND fremtoner med en klædning hvis mønster associerer tang, og hun demonstrerer fisken/hvalens gisp og bevægelser på gulvet, hvorpå hun har hældt et glas vand. En kombination af barn og havfruestemninger i ALEXANDRA MOLTKE JOHANSENS tekst: "HIMLEN OVER OS". – I "HAVNEN ER SVENDBORGS HJERTE" af ZARA LEA PALMQUIST, fremtræder en guldpige på barstol: LÆRKE ENGELBRECHT, som møder en læge: Niclas, der slår, fortæller

om blodtransfusioner der smitter med HIV, og kvinder der taler grimt, alt i et brandertsprog, og en stemning, der er titlen. KRISTOFFER HELMUTH ankommer med en grøn presentning og fortæller med lukkede øjne, om tivoli og radiobiler, den nu blinde arbejder der er vendt tilbage til sit smertelige udgangspunkt. Tekst af: MORTEN LÜTZHØFT "PAKHUS TIL SALG". – Den sidste monolog var søregen: den har en kvindelig dramatiker: AMALIE OLESEN og fremføres af en mand: ZAKI YOUSSEF – hvor de tidligere tekster er køns-synkrone. – Titlen: "HUND" samt indholdssiden foretager også en bevægelse fra den nære provins til krigens helvede langt østpå... I en fiktiv begravelse af en hund, beskriver teksten, modsætningen i symboler og i virkeligheden, hundene som ligskændere i krigszonen og vores husdyrs pet-status. – Fremførelsen bevægede sig i fortællingens 1:1 lag - og scenen forsvandt. ●

ANNE ZACHO SØGAARD

Kunstnerisk Leder: B O R G E R S C E N E N Aarhus Teater

I Teatergaden, overfor sceneindgangen på AARHUS TEATER, ligger BORGERSCENEN på 1.sal. – På gaden: præsentation til det udendørs kaldeanlæg, og vi mødes på trappen; kort præsentation til tre arbejdende i kontoret, og videre i friskt trav opad: ANNE ZACHO SØGAARD, Instruktør og Kunstnerisk Leder af dette nystartede tiltag. - Denne mandag d.20.januar 2014 er det 19 dage siden BORGERSCENEN blev annonceret, og første audition og workshop startede i sidste uge d.16.-17.januar...

Ideén er skabt af MIRIAM TSCHOLL, Staatsschauspiel Dresden som: "BÜRGERBÜHNE", hvor man f.eks. arbejdede sammen med en gruppe unge og opsatte: "En Skærsommernats Drøm". Og iscenesatte en gruppe musikere i forestillingen "Næsen" af Gogol. – Adaptionen af "BÜRGERBÜHNE" er tilgængeligt for medlemmer af Theatron – en

europæisk platform for professionelle teatre. – I Aarhus blev BORGERSCENEN indtænkt i repertoireet af den tidligere chef: Stefan Larsson og videreført af den nuværende Teaterdirektør: MICK GORDON. – Der er lighedspunkter mellem Rimini Protokoll og BORGERSCENEN, hvor man tager udgangspunkt i historier om folks egen metiér og liv, i hvilke de selv er "hverdagseksperter". Folk konverterer fra publikum til aktivt medvirkende, professionelt iscenesat af ANNE ZACHO SØGAARD, som dramapædagog og koordinator TINE BYRDAL JØRGENSEN og husscenograf er SIGGI ÓLI PÁLMASSON. – Hele AARHUS TEATERs tekniske apparat står efterfølgende til rådighed for produktionen. - I tilslutning til audition-workshoppen til selve forestillingerne, er der også mulighed for at melde sig i ugentlige teaterklubber eller teatermiddage hvor ALLE kan deltage ! – ANNE kuraterer klubprogrammet og bestemmer

temaet for teatermiddagene. Det f.eks. være: "Skraldeme" møder "Gourmeterne". – Måden de medvirkende/deltagerne findes på går via: annoncering i avisen, facebook, personlige møder, biblioteket, på markedspladsen, teatrets nyhedsbrev, kontakt med Gellerupparken og omtale i Stiftstidende.

Til forestillingerne afholdes en samtale med hver enkelt af de castede, ligesom der arbejdes med dramævelser, musik og rekvisitbehandling. - Antalsmæssigt vurderer ANNE 6 – 10 udvælges til forestillingen, hvis tema dette forår handler om "NABOSKAB". Titlen er: INDE VED SIDEN AF. – Tidsmæssigt skal de medvirkende møde i alt 4 aftener om ugen, fordelt på ugedage/weekends i 2 mdr. – Efterfølgende spilles i alt 17 forestillinger, for hvilke de medvirkende modtager honorar på 730,- kr. pr. forestilling. Det svarer til statistløn. Forestillingerne opføres på

Anne Zacho Søgaard

STIKLINGEN, Aarhus Teater, hvor der er ca 100 publikumspladser.

ANNEs baggrund fra 2002: 3 års skuespilscole i Berlin, med særlig interesse for performance og egne projekter som f.eks. "Randshow" (forholdet mellem periferi og centrum). - Fra 2006: uddannelse som instruktør på STATENS TEATERSKOLE i Kbh. - Opsatte "TRE SØSTRE" i Krudttønden, Kbh., og instruerede Lollikkes "DET NORMALE LIV" på Aarhus Teater under Stefan Larssons ledelse. - ANNE og hendes familie er stort set lige flyttet til Aarhus fra Berlin, hvor de har boet flere år. - Vingefanget på det professionelt teatrale, interkulturelle og menneskekyndige breder sig betryggende hos ANNE ZACHO SØGAARD, Teatergade 9, I., Aarhus.

JAKOB BJERREGAARD ENGMANN

Teaterchef, BaggårdTeatret

Baggården er konverteret til beliggenhed i Guldalder-skovstemning. – På teatrets øverste etage, mødes gæsten af en smilende og levende gruppe: teaterchefen JAKOB BJERREGAARD ENGMANN – og fire skønne kvinder, straks inddigtet som elverpiger, matchende med åens løb udenfor huset.

- Bænket med mokka, placeres tidspunktet for chefstart til august 2012, og altså nu anden sæson, med forhandlingsudsiget til flere. – BAGGÅRDTEATRET har status som Svendborgs Egnsteater siden 2007, en selvejende institution som har eksisteret i 50 år, med egen bestyrelse: branchefolk, jurist, erhvervsfolk, støttet af Svendborg Kommune. – Og nu plus Staten - i følge: 60/40-ordningen. - Hertil lægges fundraising og turnévirkomhed. BaggårdTeatrets – og dermed Jakobs opdrag er, at producere scenekunst – af ham ofte valgt som: "Research- og

virkelighedsbaseret, som kan spilles overalt" - en opgave han går til ansvarsfuldt og med stor ydmyghed. – Turnévirkomhed er mulig, om ikke det bærende, og vil følgelig forholde sig til nye "rum" og spilles med ballast i justerende arrangementsaftaler.

JAKOB BJERREGAARD ENGMANNs valg af substans og vision er: NYT DANSK DRAMA, Uppremierer hver gang ! – Netop i disse uger afholdes MONOLOGFESTIVALEN STEMME FRA BAGGÅRDEN, som bl.a. har skabt et unikt samarbejde mellem DRAMATIKERuddannelsen i Aarhus, SKUESPILLERSkolen i Odense og BAGGAARDTEATRET. – De nye dramatikere studerende der startede i sommeren 2013, fik udpeget et sted hver i Svendborg by, og ud fra disse inspirationer var opgaven at forfatte

Jakob Bjerregaard Engmann

en monolog, der skulle formuleres/vises af en skuespillerelev som en reading, med max 48 timers forberedelse !

En del af inspirationen kommer fra Jakobs tidligere stilling, som ansvarlig leder af TRANSFORMATOR, Aalborg Teaters eksperimenterende scene. I denne kontekst var Jakob begyndt at arbejde sammen med dramatikereuddannelsen i Aarhus, og som ung chefansøger, var det én af de gedigne erfaringer Jakob havde med sig som medgift. - I netop det tekstbaserede, ønsker Jakob at: "nurse ordet for den unge generation" hvilket har ført til planlægningen af et forløb kaldet: "BRECHT AKADEMIET", hvor forfatteren VAGN REMME, ansat under Huskunstnerordningen, vil undervise hold på omkring 10 elever i gymnasiealderen, fra 11.februar i år - og efterfølgende vil teksterne indgå i BRECHTFESTIVALEN i Svendborg til sommer. - Navnet og inspirationen er også

inspireret af Bertolt Brecht, som boede i et hus på i Svendborg i 6 års eksil, hvor han skrev flere dramaer. – Jakob ser det som afgørende, at SVENDBORG som by og dens MENNESKER og nære opland - er direkte inspirationskilde til de værker der skabes og opføres på BaggårdTeatret. – Det LOKALE viser sig at have både NATIONAL og INTERNATIONAL rækkevidde, på grund af menneskenes faktuelle liv - de som kommer til udefra, og de som rejser bort- og vender tilbage... I CARSTEN JENSENS værk – en del af monologfestivalen - om "Vi, de druknede" der er baseret på søfolkene fra ÆRØ, hvor Carsten stammer fra, der sejlede verden rundt, og bragte internationale erfaringer med tilbage til deres udgangspunkt, var med til at forvandle Ærø's liv og skæbne. – Jakobs ønske om at skabe "en dramatisk fødekæde" og i arbejdet med netop Svendborg og det nære opland som klangbund, er også at kradse i

pønhedens overflade og at finde de "sprækker" som er en væsentlig del af byens historie. Netop nu - er Jakob og medarbejderstaben i gang med den nye sæsonplan for 2014/15. - Visionen er at videreudvikle: "Den digitale BAGGÅRD, hvor ALLE kan bidrage med kommentarer, dialoger, kritik og forslag." – Der er allerede taget hul på det "åbent kommunikerende" ved, at der på teatrets bagerste række er skabt plads for 2 publikummer der er på "twitter-seats", og som kommunikerer direkte og åbent om deres oplevelser af forestillingen – medens den vises på scenen ! "Pirrende", mener Jakob... - Sidste år gik BAGGÅRDTEATRET i samarbejde med SDU/Syddansk Erhvervsskole under faget "Interaktionsdesign", for at kreere en åben hjemmeside med idékatalog og oplæg, og netop dette materiale bedømmes nu. – Der skal også besluttes og beskrives sæsonens 2 egenproducerede forestillinger,

den kommende brochure skal skabes, en børn-og unge forestilling vælges, og gæstespil planlægges...

Én af de ting der fortsætter er BAGGÅRDSBEATS, hvor Svendborgs lokale identitet og utraditionelle kunstnermøder er i spil. – Det finder sted sidste torsdag i hver måned, og f.eks. var der en aften sidste år tæt på lokalvalget, hvor 3-4 skuespillere improviserede forskellige standpunkter, som blev taget op af 5-6 opstillede Svendborg-politikere. – En meget vellykket og oplysende begivenhed.

JAKOB BJERREGAARD ENGMANNs afsluttende sum-up, er: "Indstillingen på egnsteatrets særlige muligheder, udsigten til Tyskland og kulturinspirationer her fra, videreudviklingen af det digitale felt, medindflydelsen indefra og udefra, Ny Dansk Dramatik, overraskende readings – og det skrevne opført på uforudsigelige steder". ●

APRILFESTIVAL

– teater for små & store

OVER 120 TEATRE INDTAGER HOLSTEBRO 30. MARTS til 6. APRIL:

Når Aprilfestival – teater for små & store om præcis 59 dage starter i Holstebro Kommune er der tale om et arrangement, som alene i kraft af sin størrelse vil sætte sig spor i kommunen. Over 120 professionelle teatre ventes at deltage, og festivalen er dermed en af de største af sin slags i hele verden. Det er en udfordrende opgave at skaffe plads til festivalens mange aktiviteter, men arrangørerne er dog optimistiske og har allerede brugt måneder på den praktiske planlægning.

Teatermagi kan opleves næsten 700 gange under festivalen

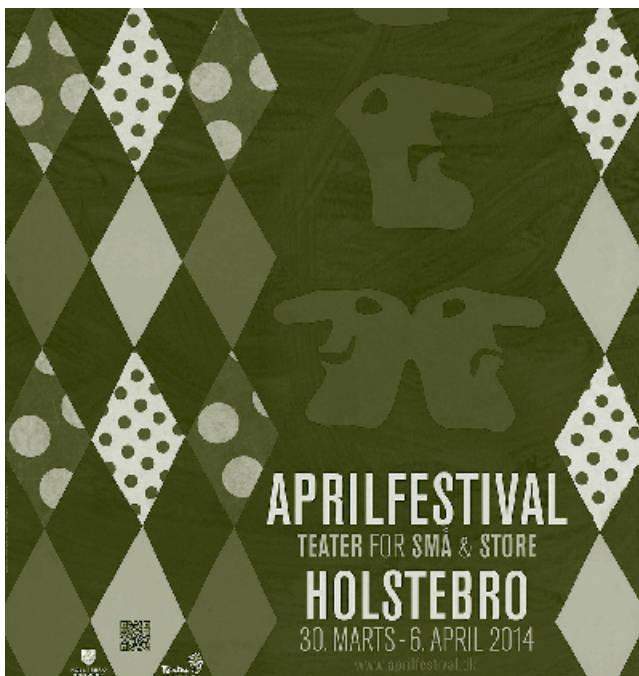
I dagene 30. marts - 6. april samles over 120 professionelle børne- og ungdomsteatre fra hele landet i Holstebro Kommune for at deltage i festivalen. I løbet af festivalugen viser teatrene over 200 forskellige teaterforestillinger fordelt på næsten 700 enkelte opførelser.

Festivalen viser styrken, bredden og kvaliteten i dansk scenekunst produceret specielt for børn og unge. Teatrene præsenterer deres forestillinger for at vise, hvad de har at byde på, og lokalområdets børn og unge – samt deres familier, selvfølgelig – får mulighed for at få en masse spændende teateroplevelser. Festivalen danner desuden ramme om en række faglige aktiviteter for teaterfolk fra både ind- og udland; bl.a. konferencer, seminarer, diskussionsfora og master classes. Over 500 teaterfolk forventes at sætte kursen mod Holstebro og nærmeste omegn i anledning af festivalen.

Børn har ret til kunst – det er en menneskeret

Teaterfestivalen har eksisteret siden 1971 og afvikles hver gang et nyt sted i landet. Dette sker ikke kun, fordi en masse børn og unge skal have mulighed for at se teater i en hel

uge. Det er også et led i en større politisk plan, der handler om at give børn og unge adgang til scenekunst på lige fod med voksne. FN's børnekonvention beskriver således, hvordan børn "har ret til fuld deltagelse i det kulturelle og kunstneriske liv", og børn og unges møde med kunst står også højt på den politiske dagsorden. På denne måde er festivalen et ønske om at sprede scenekunst – ikke kun til børn og unge i Holstebro Kommune – men til børn og unge i hele landet. Festivalen trækker med sin rejse rundt i landet spor af børnekulturelle aktiviteter efter sig, og den efterlader sig titusinder af børn og unge fyldt med kunstneriske indtryk og mod på at dykke dybere ned i scenekunstens verden. Således er festivalen en garant for, at hundredtusinder af børn allerede i næste skoleår får besøg af teater, når op mod 300 opkøbere fra hele landet besøger festivalen for at 'shoppe teater'.

Hvem arbejder i kulisserne?

Aprilfestival – teater for små & store arrangeres af Teatercentrum (et kompetencecenter under Kulturministeriet for udbredelse og formidling af scenekunst til børn og unge) i samarbejde med Holstebro Kommune. Festivalens budget er på 4,2 mio. kr., og den finansieres af værtskommunen og Kulturministeriet. Kunstrådets Scenekunstudvalg og Center for Kultur og Udvikling (CKU) støtter festivalens internationale del. ASSITEJ Danmark bidrager i planlægningen og med gennemførelsen af festivalen. Savner du flere oplysninger eller måske direkte kontakt til enten teatre eller fagfolk, der kommer for at deltage i festivalen, så kontakt Teatercentrum. Op til festivalen vil Teatercentrum sende flere pressemeddelelser ud med mere praktisk information og baggrundsviden om arrangementet.

Besøg på festivalens hjemmeside på: www.aprilfestival.dk

Festivalen på plakaten – lokal kunstner har kreeret årets grafiske udtryk

Det er Helle Freja Hansen, der har skabt festivalens plakat.

Der vil blive sat fokus på et ekspanderende scenekunsthelt, der rummer en mangefacetteret vifte af publikumsaktiviteter og -relationer, organisationsformer, sceniske produktioner og performative udtryk i hele landet. En karavane af scenekunst og scenekunstnere vil rejse fra Aalborg via Aarhus og Odense til København og hvert sted skabe sit særlige fokus – fra nye kollektiver, dans/performance, scenekunst for børn og unge til dramatikken og teatret.

De nordiske scenekunstdage afholdes i samarbejde med Dansk ITI's partnere indenfor norden og en lang række danske partnere indenfor scenekunstheltet. Det er en stærk nordisk begivenhed, som udfordrer, inddrager og giver medejerskab, således at vi gennem de nordiske dage fremmer igangværende og nye initiativer.

9. - 12. juni i Aalborg – arrangerer Nordkraft og Scenekunstheltet Efteruddannelsen.

NEW COMMUNITIES: foredrag, workshops og forestillinger

Gæstespil af tre nordiske grupper, Verk Produksjoner (Norge), Mind Group (Island) og Institutet (Malmø og Berlin) og workshops for 35 unge scenekunstnere fra norden.

Se nærmere på www.newcommunities.dk

"En kort gennemgang af traktorens historie"
Instruktion: *Mania Kjærsgaard Sunesen*
Foto: *Natasha Thicra Rydvald*

13. - 14. juni i Aarhus – arrangerer Aarhus Scenekunstcenter og Danseværket

Scenekunsten i samfundet – værker og dialoger

Omdrejningspunktet i Aarhus er dans, koreografi, performance samt kunstnerisk grundforskning og udviklingen af nye scenekunstformer. Der vil blive vist forestillinger af bl.a. Granhøj Dans og Wunderland.

15. - 17. juni i Odense – arrangerer Assitej Danmark og Nørregaards Teater

PULS festival for nordisk børne og ungdomskultur

Der er arrangeret festival med deltagelse af forestillinger fra alle de nordiske lande, 16-18 forestillinger i alt med et bredt indblik i området. Desuden vil der være debat og workshops med fokus på formidling.

18. - 21. juni i København – arrangerer CPH STAGE, Husets Teater og Republique

CPH STAGE festival på de københavnske teatre, Nordisk Dramatog og konference på Republique

CPH STAGE byder op med et væld af forestillinger, Husets Teater er vært for en reading-festival af nordiske dramatikere og Dansk ITI arrangerer sammen med Republique en perlerække af debatarrangementer med fokus på digitalisering og co-creation med oplæg fra nordiske og internationale fagfolk. Hør om Co-creation/Co-producing sammen med TIO teatrene, vær med til at diskutere branding med de store teatre eller følg Uafhængige Scenekunstneres debat om Incubators/selforganized artists i Europas kriseramte lande. Vær med til at sætte fokus på bæredygtighed i gængs forstand og den for scenekunstnere – eller hjælp dramaturgerne med at definere deres rolle indenfor de

nye scenekunstformer og Grob med at forstå teatrets rolle i den globale verden. Lær om internationaliseringsstrategier, netværk, residencies og uddannelse i et nordisk perspektiv. Gå Queer på Warehouse 9, i byrummet med KIT eller på Weekendó med Dramafronten – og holdt fest til sidst med alle dine kollegaer.

I forbindelse med dagene arrangeres også et besøgsprogram for internationale arrangører. Så dette er chancen for at lære nyt, se nyt og møde nye kollegaer fra hele verden. Man kan følge med i alle de faglige arrangementer og tilmelde sig på følgende website: www.nordicperformingartsdays.dk

De Nordiske Scenekunstdage er støttet af Kunstrådets Scenekunstudvalg, Kulturkontakt Nord og Nordisk Kulturfond. ●

I forbindelse med CPH STAGE arrangerer Uafhængige Scenekunstnere og Scenekunstnere uden scene "Det frie felts festival". Det postomdeltes redaktion har sendt nogle spørgsmål til arrangørerne, læs dem og svarene fra de to bestyrelser herunder:

Hvorfor en festival i festivalen - altså hvad er det for et behov "Det frie felts festival" dækker?

Vi ville gerne give plads på festivalen til det frie producerende felt og dermed bidrage til diversitet. De fleste af de teatre, der er ellers med på CPH STAGE, har deres egen scene og viser deres egne produktioner, enten på deres egen scene eller en sceneplads, de har lånt af et københavnsk teater. På den måde bliver det stort set kun dem, der i forvejen har en sceneplads, der kan være med på festivalen. Det giver ikke et retvisende billede af hele det danske scenekunstmiljø herunder

det frie producerende felt. Hvad med deres forestillinger? Vi arbejder i Uafhængige Scenekunstnere (US) i samarbejde med Scenekunstnere Uden Scene (SUS) for at de produktioner, der ikke har kunnet indgå en aftale med en eksisterende scene, vil kunne opnå adgang til sceneplads og derigennem indgå i festivalen. Det er Uafhængige Scenekunstnere og Scenekunstnere Uden Scene, der står bag Det frie felts festival, og vi arbejder som bekendt også for en etablering af en Åben Scene i København. Festivalen gør det muligt at gøre os nogle erfaringer omkring Åben Scene bl.a. ved at afprøve den styremodel for en Åben Scene, som vi har foreslået, hvor det er et kunstnerisk råd, der varetager det kuratoriske arbejde. Denne model blev i øvrigt også afprøvet ved vores festival i Scenekunstnere Uden Scene-festivalen på NYAVENY i 2011, hvor instruktøren Volker Schmidt instruerede en version

af Gorkijs Natteherberget, akkompagneret af en række af stedsspecifikke opførelser. Her ved CPH STAGE er kuratorerne/det kunstneriske råd til Det frie felts festival valgt af de to foreningers bestyrelser. Det består af koreograf Tina Tarpgaard, associate professor, PhD Laura Luise Schultz og instruktør Anders Lundorph.

Hvordan det kan lade sig gøre?

Vi prøvede sidste år at komme med på CPH STAGE, men af flere forskellige årsager var det ikke muligt at få Det frie felts festival etableret sidste år. Til gengæld har vi i år tidligt haft en række indledende møder med Morten Krogh fra CPH STAGE og Dansehallerne for bl.a. at sikre os, at vi kunne få sceneadgang til Dansehallerne.

I år har vi fået de aftaler i hus, som vi har ønsket os, og også opnået støtte til festivalen

fra det daværende Statens Kunstråds Scenekunstudvalg. Vi modtog støtte fra den nye tillægspulje på 425 000 kr.

Hvad skal ske på Det frie felts festival?

Kuratorene er fortsat i gang med at udvælge forestillingerne. Det er kuratorene, der

bestemmer. Den eneste forhåndsbetingelse, vi har givet dem, er, at festivalen skal have diversitet i sit program. Det kan således ikke udelukkende være en dansefestival eller en performancefestival. Vores festival varer syv dage og omfatter forestillinger og, såfremt kuratorene vælger det, også readings samt

andre arrangementer fra det frie felt, dvs. forestillinger, der ellers ikke ville have mulighed for at være med på festivalen.

Nu hvor der har været ansøgningsfrist - hvordan har interessen været for at deltage?

Der er indkommet niogtyve ansøgninger. Fem af projekterne er såkaldt satellit-projekter. Det er projekter, der finder sted på andre scener end i Dansehallerne, men som, hvis de vælges til af kuratorene, indgår som en del af festivalen.

Hvad går de efter i udvælgelsen af forestillinger?

Kuratorene bestemmer. De skriver et kuratorisk statement, som endnu ikke er færdigskrevet. Vi er både i Uafhængige Scenekunstnere og Scenekunstnere uden Scene også spændte.

SEMINAR OM KUNSTNERISK UDVIKLINGSVIRKSOMHED

24.- 25. maj 2013. Arrangeret af Peripeti i samarbejde med Dramaturgi, Teatervidenskab, Statens Scenekunstscole, Dramatikeruddannelsen og FDD (Foreningen af Danske Dramaturger).

Opsamling redigeret af Erik Exe Christoffersen på baggrund af Peripeti 19 og referat af Janicke Branth kan læses i sin fulde længde på hhv. FDD og FDS hjemmesiderne .

På seminaret var der indlæg ved:

- Peripeti/Lektor Erik Exe Christoffersen.
- Thomas Rosendal, ph.d., adjunkt og Ida Krøgholt, lektor.
- Carsten Friberg, ph.d. adjunkt og Christine Fentz, Kunstnerisk leder Secret Hotel.
- Laura Schultz, adjunkt og Kirsten Dehlholm, kunstnerisk leder: Hotel ProForma (case)
- Lotte Faarup, kunstnerisk leder. Forsøgsstationen (case).
- Ida Danneskjold. Erhvervs Ph.d. ved Pluss Leadership og CBS.
- Sverre Rødahl, rektor Statens Scenekunstscole.
- Kjersti Hustvedt, dramaturg: Bygning 4712 case)
- Cecilie Ullerup Schmidt, cand. mag., kurator og performance-kunstner og forskningsleder HZT Berlin.
- Afsluttende diskussion. Ordstyrer Janicke Branth (tidligere rektor ved Dramatikeruddannelsen).

Seminaret belyste kunstnerisk udviklingsvirksomhed defineret som "en integreret del af en kunstnerisk proces, der fører frem til et offentligt tilgængeligt resultat og ledsages af en refleksion over såvel processen som præsentationen af resultatet." (Kulturministeriet "Kunstnerisk udviklingsvirksomhed", København 2012). Begrebet befinder sig mellem: Kunstnerisk udvikling som betegner praksisser, hvor teatre, teatergrupper eller individuelle kunstnere gennemgår mere eller mindre systematiserede læringsprocesser og Kunstnerisk forskning som antyder tilknytning til det videnskabelige akademiske forskningsfelt. Seminaret forsøgte at belyse KUV fra forskellige perspektiver:

Forskningsperspektiv: Forholdet mellem akademisk og kunstnerisk udviklingsvirksomhed: Hvordan kan de to forskellige former for erkendelse berige hinanden. Kan de ligestille ud fra samme videnskabelige præmisser eller må det være ud fra forskellige videnskabelige og metodiske præmisser. Kan man tale om forskellige vidensformer som kan befrugte hinanden eller skal man tænke i hybride former? Hvordan kan scenekunstudannelserne et vidensgrundlag på en ny måde, som i højere grad gør dem kompatible med internationale og akademiske uddannelser. Hvordan er sammenhængen med universiteternes uddannelses- og forskningsaktiviteter som art-based research, practice-led research eller practice as research - overskrifter, som rammesætter nye måder at reflektere, legitimere og evt. finansiere forskning (se Kunst, kreativitet og viden, Peripeti, særnummer, 2012). Krydsfeltet mellem kunstnerisk og

akademisk praksis er først og fremmest fyldt med muligheder: For udvikling og forbedring af akademiske, kunstneriske og tværgående uddannelsesmiljøer; for udviklingen af forskningsmetoder, der overskrider institutionaliserede epistemologiske grænser; for den enkelte kunstners, forskers, studerendes og undervisers mulighed for at bevæge sig mellem forskellige områder. Hvornår kan de forskellige vidensformer befrugte hinanden - og hvornår har de brug for at være i fred for hinanden?

Historisk og kulturpolitisk perspektiv:

Kunstnerisk udviklingsvirksomhed kan ses som kunstnerens egen selvrefleksion i forhold til processen og værket, som man kender den fra teaterlaboratorietraditionen (fra Stanislavskij til Grotowski og Odin Teatret), mens det for andre betragtes som et bredere procesanalytisk felt, der kan bedrives af fx

akademiske dramaturger. Omvendt findes der akademisk forskning som bedrives af forskere som også er kunstnere. Spørgsmålet om "Hvem der laver hvad" er også et spørgsmål om traditioner: adskillelser mellem akademiske og kunstneriske uddannelser og adskillelse mellem kunstnere og teoretikere i den skabende proces. Ikke mindst kan man tale om en dramaturgisk rolle problematik. Er dramaturgen med på kunstner- eller forskersiden? Eller springende mellem begge sidder?

Organiseringsperspektiv:

Scenekunstuddannelserne er midt i en reorganisering som sikkert føre til en sammenlægning af scenekunstuddannelser i Danmark og det medfører en oplagt mulighed for et udbygget samarbejde med teaterfaglige universitetsuddannelser.

Analytisk perspektiv: Hvordan er forholdet mellem scenekunst og proces og forestillings analyse/refleksion. "How to do it?" Forsknings- og udviklingsprojekter må rammesættes, dokumenteres og reflekteres. Spørgsmålet er for det første, hvilke konkrete praksisser, der kan indgå og hvordan; for det andet, hvordan praksisformerne i de forskellige projekter refleksivt og normativt omsættes til metoder, med henblik på at kvalificere erkendelserne og gøre dem tilgængelige for et offentligt fagfællesskab på den bedste (eller i det mindste tilstrækkelige) måde.

Vurderingsperspektiv: hvilke kriterier kan anlægges, og hvilket sprog skal udvikles, for bedømmelsen af KUV. Hvordan skal bedømmelsen vægte forholdet mellem det kunstneriske produkt, refleksionen over og dokumentationen af det? I hvor høj grad skal kunstneriske kriterier (altså smagsdomme)

være en del af bedømmelsen, og hvordan balanceres de med de akademiske kriterier? Hvad er forskellen mellem kunstnerisk udvikling/forskning og fagfællebedømmelser og eksaminationer? Og hvem er overhovedet kvalificerede til at bedømme?

Det er formentlig spørgsmål, som må besvares igennem praksis, men de kommer givetvis til at kræve nogle forhandlinger, og de er i høj grad betingede af nogle problemstillinger som: Er der forskel på kunstneriske og akademiske former for viden? Hvordan rammesætter, dokumenterer og reflekterer man overhovedet over kunstnerisk udvikling/forskning? Og hvordan sammenligner og bedømmer man kvaliteten mellem de forskellige praksisforme.

Når Nordiske Scenekunstdage til sommer afholdes i Danmark mødes nordiske kollegaer indenfor scenekunstbranchen for at diskutere, og give perspektiver på betydningen af scenekunstens møde med globalisering, digitalisering og co-creation. Foreningen af Danske Dramaturger (FDD) sætter i den forbindelse fokus på hvor dramaturgen er henne i dette møde? Og hvilken rolle(r) dramaturgen indtager i udviklingen og skabelse af scenekunsten.

Dramaturgens mange roller

Dramaturgens arbejde spænder over mange områder, og kan indgå i stort set i alle faser af produktionen af scenekunst; research, iscenesættelse (dramaturgiske beslutninger), dokumentation/information, som kommunikations- og marketings ansvarlig og i dialog med publikum. Derudover findes der også dramaturger, der arbejder med

tilrettelæggelse og planlægning som fx kurator eller producent.

Samtidig er scenekunsten jo en mangfoldighed af genrer og crossovers, der giver uendelig mange muligheder for at løse de dramaturgiske opgaver. For ikke at tale om nye produktions-former, kunstneriske arbejdsprocesser og organisering af disse processer.

Bredere perspektiv og større netværk

I Foreningen af Danske Dramaturger (FDD) synes vi det er interessant at undersøge hvorledes dramaturgens arbejde ændrer sig i takt med scenekunstens udvikling. Kræves der nye arbejdsmetoder, kompetencer eller viden?

Ved at facilitere møder for videndeling og erfaringsudveksling under de Nordiske Scenekunstdage er det FDD's ønske at få

bedre kendskab til hvad der foregår "ude i marken" og hvilke metoder og redskaber der gøres brug af.

Formålet er dels at mødes med kollegaer inden for egne rækker, og dels at gå i dialog med de andre faggrupper indenfor scenekunstens verden. Samtidig ønsker vi at sætte en diskussion i gang om hvad dramaturgen vil, skal og kan bidrage med i udviklingen og skabelsen af god scenekunst.

Når vi har valgt at lade arrangementerne foregå under de Nordiske Scenekunstdage, er det også for at indfri et længereværende ønske om at åbne op for et bredere perspektiv der rækker udover Danmarks grænser. Og tanken er at der under møderne tages de først spæde skridt mod opbyggelse af et nordisk netværk for dramaturger.

*Fra FESTIVAL FOR NY EUROPÆISK DRAMATIK 2013 på Husets Teater
Reading af KARMA FOR FUGLE af Kristin Eiríksdóttir og Kari Osk Grétudóttir (Island)
Fotograf: Erika Svensson*

Nordiske Scenekunstdage afholdes i Danmark 9.-21. juni 2014 under temæt; "The performing arts facing globalization, digitalisation and co-creation". Følgende arrangementer har fokus på dramaturgens rolle:

- Onsdag 18. juni
Workshop om dramaturgiske redskaber og arbejdsmetoder (hovedsageligt for dramaturger)
- Fredag 20. juni
Samtale og diskussion af dramaturgens "nye" rolle(r)

(Alle faggrupper er velkomne)

Læs mere:

www.danskiti.dk/nordiske-scenekunstdage
& www.dramaturgnet.dk

TIO SATSER APRIL 2014

Minimumsløn, sceneinstruktører på TIO-Teatre
Stedstillægsområde VI, (København)

Mdr./Lønramme

(nedrundet til hele kroner)

Mdr./Lønramme (nedrundet til hele kroner)	24 24.110	25 24.429	26 24.753	27 25.082	28 25.415	29 25.754	30 26.097
3 mdr.	72.330	73.287	74.259	75.246	76.245	77.262	78.291
3,5 mdr.	84.385	85.501	86.635	87.787	88.952	90.139	91.339
4 mdr.	96.440	97.716	99.012	100.328	101.660	103.016	104.388
4,5 mdr.	108.495	109.930	111.388	112.869	114.367	115.893	117.436

Lønnen skal tillægges 12½ % feriepenge og 12 % pension.

Op til 40 minutters spilletid: 3 mdr.

Op til 90 minutters spilletid: 3,5 mdr.

Mere end 90 minutters spilletid: 4 mdr.

Ekstraordinært store opsætninger: 4,5 mdr.

H U S K

Hvis du arbejder på et TIO teater, skal kontrakten udformes på den officielle kontraktformular! Og du skal have pension! Siden 2009 mindst 12%

Husk det, det er ikke sikkert teatret gør.

Ændringer i efterlønsalderen betyder, at nogle danskere fremover kan gå på pension, før de har ret til at gå på efterløn. Vær opmærksom på, at du kan risikere at miste retten til efterløn, hvis du går på pension, før du reelt er på efterløn. Kontakt FTF-A for at få rådgivning om dine muligheder.

Ændringer i efterlønsalderen uden en tilsvarende ændring i pensionsalderen betyder, at en række danskere kan komme i klemme og miste deres ret til efterløn. Helt grundlæggende er reglen, at du ikke må gå på pension, før du går på efterløn.

Med efterlønsreformen i 2012 blev der ændret på efterlønsalderen for personer født i 1954 og senere. Ændringerne betyder, at efterlønsalderen gradvist bliver hævet fra de nuværende 60 år helt op til 66 år eller mere.

Med reformen blev pensionsalderen ikke hævet tilsvarende. Det betyder, at en række danskere i de kommende år når pensionsalderen, før de har mulighed for at gå på efterløn. Det kan være fristende at udnytte denne mulighed for at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet, så snart pensionsalderen nås. Men der er nogle "fælder" i lovgivningen, som du skal være opmærksom på, inden du træffer din beslutning.

"Er du født efter 1. januar 1954 og har planer om at gå på efterløn, så er det vigtigt, at du ikke går på pension, inden du forventer at gå på efterløn. Hvis du først er gået på pension, mister du nemlig din ret til at gå på efterløn," fortæller Tina Aistrup, konsulent i FTF-A.

For at få efterløn skal du nemlig enten komme direkte fra arbejdsmarkedet eller fra ledighed. Har du først valgt at forlade arbejdsmarkedet

og gå på pension, så fraskriver du dig også retten til at gå på efterløn – selvom du har indbetalt til efterlønsordningen. I det tilfælde vil du dog kunne få udbetalt det efterlønsbidrag, som du har indbetalt gennem årene.

"Problematikken er opstået i forbindelse med efterlønsreformen, og der er ikke særlig mange, der er opmærksomme på det. Der er derfor en risiko for, at en del danskere bliver frataget muligheden for at gå på planlagt efterløn, fordi de ikke kender reglerne," forklarer Tina Aistrup.

Er du usikker på, hvornår du kan gå på pension og efterløn, så er du altid velkommen til at kontakte FTF-A på ftf-a.dk eller ringe på 7013 1312.

Fra årsskiftet træder den nye lov om den midlertidige arbejdsmarkedsydelse i kraft. Den sikrer en blidere indfasning af dagpengereformen, så personer, der mister dagpengeretten eller retten til særlig uddannelsesordning efter 30. december 2013, fortsat har et forsørgelsesgrundlag.

Den midlertidige arbejdsmarkedsydelse sikrer en blidere indfasning af dagpengereformen fra 2012. En reform, som ellers halverer dagpengeperioden fra fire til to år.

"FTF-A bakker op om den nye arbejdsmarkedsydelse, da den lapper nogle af de huller, som dagpengereformen skabte. Det er glædeligt, at der med ydelsen vil være færre danskere, der kommer i klemme økonomisk. Og det er særlig vigtigt i en tid, hvor det fortsat er udfordrende at få et nyt job," siger Mads Rudbøl, kommunikationschef i FTF-A

Krav du skal opfylde

For at kunne få arbejdsmarkedsydelsen skal du først og fremmest opfylde ét af følgende krav:

- Du opbruger din ret til dagpenge i perioden fra den 6. januar 2014 til og med den 3. juli 2016 eller
- Du opbruger din ret til den særlige uddannelsesyndelse i perioden fra den 30. december 2013 til og med den 5. januar 2015

Derudover skal følgende krav også opfyldes:

- Du skal være medlem af en a-kasse. Har du meldt dig ud, da du overgik til den særlige uddannelsesyndelse, skal du huske at melde dig ind igen
- Du skal være fuldtidsforsikret i a-kassen. Er du kun deltidsforsikret i dag, så skal du ændre dit medlemskab

- Du skal være tilmeldt jobcentret og have et cv i Jobnet
- Du skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, ligesom hvis du var på dagpenge

Ydelsen er på 60-80 procent af dagpengene

Arbejdsmarkedsydelsen er ikke afhængig af formue og din eventuelle ægtefælles indtægt. Satsen udgør:

- 80 pct. af den maksimale dagpengesats for forsørgere. I 2014 svarer det til 14.126 kroner
- 60 pct. af den maksimale dagpengesats for ikke-forsørgere. I 2014 svarer det til 10.594 kroner

Sådan får du arbejdsmarkedsydelse

Hvis du opbruger retten til dagpenge efter den 6. januar 2014, vil du automatisk overgå til arbejdsmarkedsydelse. Er du medlem af

FTF-A, modtager du et brev, når din dagpengeret er udløbet. Her får du besked om, hvor lang tid du kan få ydelsen.

Hvis du har opbrugt retten til den særlige uddannelsesydelse, skal opfylde kravene for at få arbejdsmarkedsydelsen og selv søge om ydelsen.

Du skal sende ansøgningen om arbejdsmarkedsydelse senest 21 dage efter udløbet af uddannelsesydelsen. Sender du din ansøgning senere, vil du først få arbejdsmarkedsydelse fra ansøgningstidspunktet.

Særlige forhold

Der er en række særlige forhold omkring arbejdsmarkedsydelsen. De væsentligste er:

Seniorjob

Mister du retten til dagpenge efter den 6. januar 2014, har du først ret til et seniorjob

efter udløbet af den periode, hvor du har ret til arbejdsmarkedsydelse.

Feriedagpenge

Du kan godt modtage tidligere optjente feriedagpenge samtidig, med at du får arbejdsmarkedsydelsen

Forlængelse af perioden

Arbejdsmarkedsydelsen kan forlænges op til 26 uger i forbindelse med arbejde, barsel eller sygdom over seks uger

Supplerende arbejdsmarkedsydelse

Det er muligt at modtage supplerende arbejdsmarkedsydelse. Kontakt FTF-A for at høre nærmere om reglerne på tlf. 70 13 13 12.

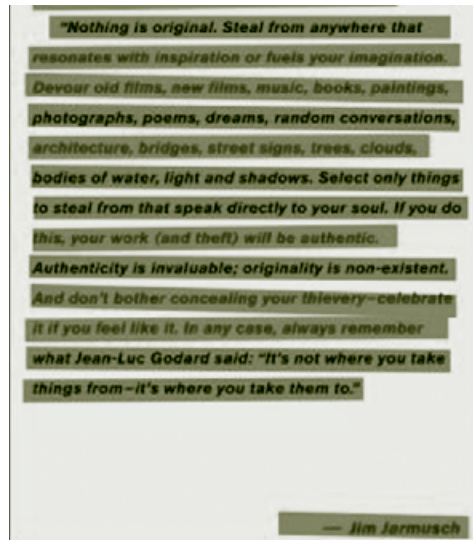

Husets Teater: "Sne"
Instruktion: Alexa Ther
Foto: Henrik Ohsten Rasmussen

PANEL DISKUSSION PÅ ODIN TEATRET

Proposal for a panel discussion during the April festival in Holstebro. Wednesday, April 2, 2013 located in the Odin Theatre at 13.30
 Arranged by: Passepartout Theatre Production, Odin Theatre, Danish Stage directors, ASSITEJ (DK) and Theatre Centrum.

Questions for our 3 international guests (answer within 15 minutes.) As we are at the children's theater festival and we are here to celebrate the stage director handcraft and position then these questions: Is there children's theater in your home country? Is it respected? Does it get any kind of financial support? Is Children Theater seen as art, or as an educational tool? How does the society in general look at art and artist?

Eugenio Barba has some time to ask and tell. Questions to the entire panel: Is art a human right? Also for children? How do you see the difference between culture and art? Personally and socially. How do you see the stage director's role in the theater, in the community - society?

Then time for guests to ask, discuss.

Total time max 2.5 hours Then a tour around in Odin Theatre, coffee and talk - meeting.

NYE KONTINGENTSATSER

1.4.2014

NB. Satserne er uændrede i forhold til 2013

A-medlemskab:.....	1.520,-
B-medlemskab:	830,-
Alm. Dobbelt medlemskab:	9940,-
Elevmedlemskab:	250,-
Pensionistmedlemskab:	250,-
Dbl. medlemskab DF:	990,-
Dbl. medlemskab SDS:.....	7765,-
Dbl. medlemskab TEF:	9940,-
Dbl. Medlemskab DD:.....	1005,-

Chefforhandleme med ny DR overenskomst: Lajla Øer, Sandra Piras, Annette Olesen & Cæcilie Nordgreen

RUNDE DAGE

Carsten Brandt 70 år 19. april

Pia Rosenbaum 60 år 24. april

Mia Lipschitz 40 år 28. april

Lone Vibe Pedersen 40 år 29. april

Therese Willstedt 30 år 5. maj

Malene From 50 år 6. maj

Frede Gulbrandsen 40 år 9. maj

Kollegiale minimumssatser 2014/2015

For instruktører ansat ved teatre der ikke er omfattet af kollektiv overenskomst

Til brug for teatrets budgetlægning for sæson 2014/2015 har Foreningen af Danske Sceneinstruktører ud fra lønniveauet 2013/2014 og den almindelige pris- og lønudvikling vurderet hvad en instruktion efter de kollegiale satser minimum skal honoreres med.

Minimumshonorar: Kr. 164.000,- (plus feriepenge) for en opsætning.

Ved genoprøvning og lignende, hvor sceneinstruktøren er ansat på dagløn, udgør denne: Kr. 2.750,- (plus feriepenge) per dag.

Ved co-produktioner, hvor to teatre går sammen, forhøjes honoraret med minimum 50%.

Er der flere end to producenter aftales honoraret særskilt.

APRIL 9-12 2014

TRUTH & DARE

A SYMPOSIUM ON CONTEMPORARY PERFORMING ARTS PRACTICE

KEYNOTE
Anders Fogh Jensen (DK)

PERFORMANCES
DIRECTORY: EUROPE ENDLESS
by Deufert & Plišchke
NO TIME FOR ART
by Laila Soliman & Ruud Gielens
THIS IS NOT MY VOICE SPEAKING
by Ant Hampton and Britt Hatzius

WORKSHOPS
Hit and Run, what's the point?
Laila Soliman & Ruud Gielens (EG/BE)
Raising Voice in Public Space
Edit Kaldor & Ant Hampton (NL/UK)
Intense proximity
Selma Ouissi & Sofiane Ouissi (TN)
Art as Hermaphroditism
Katrin Deufert & Thomas Plišchke
The Garden of earthly delights
Dorte Holbæk & Derek Leshar (DK/USA)

MODERATORS
Cecille Ullerup Schmidt (DK)
& Andreas Liebmann (SH)

MUNGO PARK www.scenekunstskolen-efteruddannelsen.dk

NYT OM HUSKUNSTNERORDNINGEN

Det er nu muligt også at søge om tilskud til Huskunstnerforløb inden for arkitektur, kunsthåndværk og design.

Huskunstnerordningen har til formål at fremme børn og unges møde med kunst og give dem erfaring med aktivt at følge, deltage og fordybe sig i en professionel kunstnerisk proces. Kunstnerne skal formidle kunsten til børn og unge mellem 0 og 19 år i et skabende møde mellem den professionelle kunst og børnene og de unge. Mødet kan ske gennem workshops, arbejdende værksteder og lign. Projekterne kan enten tage udgangspunkt i den enkelte kunststart eller være et tværkunstnerisk samarbejde.

Fra 2014 er det nu muligt at søge om tilskud til huskunstnerforløb inden for: Arkitektur, billedkunst, kunsthåndværk og design, litteratur, musik og scenekunst samt tværkunstneriske forløb.

Det er fremover Statens Kunstfond, der forvalter ordningen. Ansøgningsfrister i 2014 er 11. marts og 2. september.

En konference, en bevægelse, en tids- ånd?

Vi befinder os i en opbrudstid, samfundet er i bevægelse, og spørgsmålet er om vi har valgt de rigtige værktøjer til at styre disse bevægelser. Ifølge folkene bag SACRE (Society, Art, Culture, Risk, Emancipation) er der et behov for at gå sammen og etablere en (mod-)bevægelse. Et skift i fokus væk fra "konkurrencestatens økonomiske og åndløse nyttesyn", mv.

SACRE vil promovere, arbejde for og forske i kunstens evne til fordybelse, bevægelse og til at "skabe nye alternative syn på fællesskabets emergens og folkets muligheder for at udfordre fremtidens samfund."

Den femte februar, 2014, var der indkaldt til åbningskonference for kunst- og kulturinitiativet SACRE. Ligesom programskriftet var

konferencen også ambitiøst lagt an. Det er naturligvis umuligt at referere en hel dags taler, men jeg har her givet mit bud på en opsamling, et slags resumé måske. For mig bar dagen præg af, at være en slags plaidoyer, en forsvarstale, for kunsten. Og samtidig en skåltale, der kunne puste til de personlige, kunstneriske gløder, og forhåbentlig give lidt argumenter og værktøjer med tilbage ud i verden.

Den ubestemmelige kunst

Før vi kunne placere os under Apollon og hans ni muser i Det Kongelige Teaters gamle sal, blev vi alle guidet gennem gangene, og ind på den store scene, hvor et stort videoværk, kredsede om det umuliges mulighed.

Et anslag.

Herefter fik kulturminister Marianne Jelved, som den officielle åbningstaler, slået fast, at

kunsten kan åbne for den æstetisk sensitive erfaring og erkendelse. At det ikke er noget man kan gøre op i et Excelark, men at det skal støttes desuagtet. Og Peter Bastian kunne fortælle os, at kunsten ikke findes på samme måde, som det vi tror og ved. Den er på sin vis altid en overraskelse, som nogle gange endda kræver et vist mål af kedsomhed, før den træder frem. Før den rammer og skaber det fravær af selv, som er det helt særlige frirum kunsten kan give os. På overbevisende vis akkompagnerede Bastian sin udredning af kunstens særegenhed på klarinet og sugerør.

Den økonomiske side af isceneren fyldte ikke meget, men blev berørt kort af Stine Bosse, der advarede os om, at pengene nok næppe vil vedblive med at komme. At vi i stedet selv skal ud og finde dem, bl.a. via nye samarbejder. Men også at det må være hele samfundets ansvar at prioritere kunst og kultur.

Betty Nansen: "Don Quixote" - Instruktion: Katrine Wiedemann - Foto: Natasha Thiara Rydvald

Længslen efter at være på kanten

Kasper Bech Holten og Cecilie Waagner Falkenstrøm havde zappet sig 30 år ud i fremtiden, og så med stor taknemmelighed tilbage på denne åbningskonference. De kom blandt andet ind på kunstens potentiale til at forestille andre mulige virkeligheder (f.eks. fremtiden). Men de tog også fat på noget, som skulle vise sig at gå igen i andre taler, nemlig længslen efter at stille sig ud på kanten. De identificerede denne længsel i individet, som en længsel efter at gøre sig umage – ikke bare indenfor et sportsligt eller økonomisk perspektiv. Men at gøre sig umage med sin ånd. Og at se denne aspiration som noget der kommer hele samfundet til gode. Håbet bor altså der, hvor vi tør tro på, at vi kan gøre noget – at vi kan tage et skridt mod en bedre verden. Og håbet bor i, at vi kan og vil gøre det selv.

Ifølge Falkenstrøm er kunsten det rum, hvor vi kan gå ind og dyrke vores menneskelighed. Det rum hvor alting ikke skal være kausalt og logisk. Hvor vi kan være i det ekspanderende spændingsfelt mellem det mulige og det umulige.

Hos Tonny Aagaard Olesen var vi omkring Kierkegaard, og endte hos Villy Sørensen, der siger at kunstens nytte, er at den ikke er til nytte. At den derimod er et udtryk for menneskets fokus på at udtrykke sig. Og at kunsten derfor kan opøve os i såkaldt eksistenskunst.

Inden frokostpausen sluttede Pablo Llambias af med en veldrejet fortælling om værdiladede ord. Om hvordan det er svært at udtale sig om kunstens formål, om hvorfor kunsten er vigtig. At det næsten altid bliver fremmedgørende, ironisk eller plat. Men at vi i stedet må forholde os til, at kunsten er konkret. Og når den er god, er den også præcis.

Derfor lød opfordringen, at vi også i formidlingen, må holde os til at fortælle hvad kunsten gør, og ikke hvorfor den gør det.

Outreach

Da vi atter var tilbage i de røde sæder, var det blevet tid til at sætte spot på, hvordan det kan være muligt at bryde de konventionelle rammer ned. Anført af centerleder for CKI, Niels Righolt, hørte vi bl.a. kulturforsker Helle Laustsen fortælle om alternative brug af museer som en art formidlingslaboratorium, samt forskellige eksempler på konkrete outreachprojekter, hvor borgere involveres direkte. Også i Herlev har man gode erfaringer med denne praksis og kulturchef Flemming Olsen og kunstneren Peter Bensted fortalte deres fokus på co-creation og det at alle mennesker har en historie, som de ofte gerne vil dele, hvis de får muligheden.

Kunstens kraft

Lone Hertz indtog scenen hjemmevandt, og fortalte da også, at hun for 65 år siden, som 10årig debuterede på Det Kongelige. I hendes tale var der fokus på kunstens kraft, både gennem hendes egne oplevelser, samt med henvisning til bl.a. Platon, der satte de musiske fag meget højt.

Derudover var hun også inde på et element, som jeg ikke har nævnt endnu, men som en del af de andre talere også lagde vægt på. Nemlig det at vi må starte med børnene. De skal gives åndeligt substrat, så de tør bruge sig selv. Og så det at bruge sig selv, giver dem en glæde, der sammen med kreativiteten, meget gerne skulle være podet ind med modermælken. Ikke overraskende fremhævede hun også teateret som et privilegeret fag. Teateret som den sociale kunstart der kan give erkendelser, empati, selvdisciplin og

ansvarfølelse. I en tid der tilhører de spidse egoer, er det vigtigt, at vi formår at holde fast i generøsiteten og solidariteten

. Samtidig var det befriende at høre, hvordan hun understregede, at hun lavede teater/kunst for sin egen skyld. Først og fremmest er det på den måde egoistisk. Men det bliver først rigtig godt, når det man laver, kan løfte sig, og andre kan blive smittet af det. Og dette særlige løft er helt uafhængigt af, om man står på en ølkasse og fortæller historier, eller om man står på scenen i Det Kongelige Teater.

Selvom kunsten ikke er skabt med bagvedliggende intentioner eller dagsordener, så kan den rykke de mennesker der møder den, og i sidste ende samfundet.

Dagens panel

Efter tur fik de fem paneldeltagere mulighed for at komme med et kortere indlæg. Lone Hertz havde allerede bidraget, men Poul Nesgaard lagde ud med at fortælle, hvordan de på filmskolen arbejder meget fokuseret med at lade eleverne (gen-)finde deres egen stemme og sansning. Og der kom også en opfordring til netop at blive i det, og at ikke altid ville prøve at "regne den ud".

Jens Skou Olesen fortsatte med en opfordring til, at vi flytter fokus fra, hvad der giver status, til hvad der giver mening. Her eksemplificeret ved hans mange koncerter for folkeskoleelever. Ligesom hos andre, var der også en opfordring til at vi får kunsten ud – ud til publikum på tværs af landet.

Bertel Haarder fortsatte med en lille fortælling om, hvordan hans forhold til "Jeg ved en

lærkerede" ikke er afhængig af, at forfatteren var nazist. Men derimod at værkene kan stå alene, når de ikke er skrevet med henblik på at omvende nogen. Og dermed også indirekte med en bredside til tidligere tiders politiske og pædagogiske kunst.

Christian Have sluttede af med at slå fast, at kunsten og kulturen er præmissen for, at vi er dem vi er. At vores samfund er som det er. Og at det er et fælles ansvar. Det er ikke en selvfølge, men vi har en formidlingsopgave foran os. Vi skal simpelthen få gjort drengene, der sidder (på kassen) i finansministeriet begejstrede.

I den korte debat der fulgte, nåede vi lidt omkring, og kom bl.a. ind på, at det må være nødvendigt at slå broer ud til resten af samfundet, så vi ikke bare sidder i elfenbenstårnet. Og også sådan, at vi måske kan blive

Folketeatret: "Den stundesløse" - Instruktion: Søren Iversen - Foto: Thomas Petri

bedre til at formidle nogle af de udfordringer, der er ved at have valgt et liv i kunsten.

Endelig var der også et tema omkring kunstens rolle i (hverdags-)skolen. Hvordan det kan være med til at danne eleverne, når man fokuserer på erkendelsesformernes forskellighed. Give dem mulighed for at sanse, hvad de ikke vidste de kunne sanse. Lade dem møde følelser de ikke kendte, og måske i sidste ende, også at lære dem, at blive ved, selvom det gør ondt. Og med en god dramaturgisk grund sætning, blev vi mindet om, at karaktererne i vores fortællinger har brug for modstand, for at de kan udvikle sig. Måske vi kan overføre denne erfaring til vores egne liv?

Kunstens dialogiske mulighed

Dagens næstsidste indlæg blev præsenteret af filosof Malene Trock Hempler og producent Ingolf Gabold. Fokus var her på ordene, og på

forholdet mellem den fiktion, der bliver mere og mere virkelighedssøgende, og den fakta, der bruger stadig flere og mere velslebne dramaturgiske virkemidler. Det medfører en risikabel envejskommunikation i mediernes (og fra politikernes side), der fratager borgerne muligheden for den reelle debat. Og netop her er udfordringen – for det kræver frihed, at kunne tage ansvar. Og hvis der aldrig er mere end én svarmulighed, så er der ingen frihed. Dette gav derfor Hempler anledning til at opfordre til at åbne op for det dialektiske/dialogiske som mulighedsrum for den såkaldte multilinguale kommunikation.

Som dagens sidste officielle punkt var professor i lederskab, og koordinator i SACRE, Preben Melander. Han stod for en opsamling, og spurgte: Hvor er vi på vej hen? Han foreslog, at befolkningen er delt i to. En gruppe der fokuserer på det økonomiske som primære

værdi, og med det vores konkurrenceevne og kompetencer. Og på den anden side en gruppe, hvor fokus er på menneskelivet, der hvor vi kan udøve vores liv og følelser som mennesker. Og pointen her var ikke at vælge side, men at det er kunstens opgave at være i begge rum, at sikre mangfoldigheden, og sprede kunsten ud i verden. Og det er en af de videre opgaver, som SACRE vil være med til at løfte. Dette sker blandt andet gennem etablerede forskernetværk, men også gennem samarbejder på tværs af institutionsskel, kunstformer og sociale lag. Dette kan man følge med i på hjemmesiden, og der også selv bidrage på forskellig vis.

Med en henvisning til et kinesisk ordsprog, formulerer Melander: "Hvis vi ikke ændrer retning, så ender vi der, hvor vi er på vej hen."

Jeg ved ikke om SACRE og denne konference har startet en ny bevægelse? For mit vedkommende er jeg snarere blevet mindet om, at alting altid er i bevægelse, og at vi har, eller i hvert fald kan have, indflydelse på retningen. At der er noget på spil, når vi skaber, og at kunsten og kulturen er grundlæggende byggeklodser i vores samfund.

Det er på tide at genfinde vores fokus på de vigtigste ting, og så samtidig sørge for at formidle det stærkt og klart til dem, der ikke er med i klubben. Åbningskonferencen var helt sikkert først og fremmest for dem, der allerede er med i klubben. Næste udfordring er at åbne op, og på ny sprede kunstens vinger ud.

Se mere på www.sacre.dk, hvor man også kan blive medlem af netværket.

50% af kulturministeriets lovforslag overholder ikke den almindelige høringsfrist på 4 uger.

Kulturministeriet har store problemer med at overholde den minimumsgrænse på fire uger, som Udvalget for Forretningsordenen i Folketinget anbefaler for høringsfrister i forbindelse med lovforslag. Hvert andet lovforslag (50%) sendes i høring med en kortere frist. 22% af lovforslagene sendes i høring med en frist på 3 uger eller derunder.

Det fremgår af en gennemgang Søndag Aften har foretaget af de 18 lovforslag, Kulturministeriet har sendt i høring siden SRSF-regeringen tiltrådte.

Før et ministerium fremsætter et lovforslag skal dette sendes i såkaldt høring blandt relevante foreninger og organisationer, hvor disse indenfor en given frist skriftligt kan kommentere udkastet til lovforslag. Det sker for at sikre det bedste udgangspunkt for folketingets lovgivning. Samtidig med fremlæggelse af

lovforslaget skal ministeriet udarbejde et høringsnotat, som gennemgår de forskellige indvendinger og tvivlsspørgsmål, lovforslaget rejser. De berørte organisationers høringssvar er ofte væsentlige for folketingsudvalgenes behandling af sagerne.

7 dages frist

Kulturministeriets gennemsnitlige høringsfrist er 31 dage, altså længere tid end de fire uger. Dette skyldes, at Kulturministeriet i 5 tilfælde har givet høringsfrister på mellem 42 og 60 dage. Disse 5 høringer har alle været afholdt i skolernes sommerferier, svarfristerne har været indenfor perioden 16. til 23. august. For de fleste organisationer har der således reelt været mindre end to uger til at arbejde med høringssvarene.

Kulturministeriet placerer nærmest systematisk sine høringer i forbindelser med almindelige ferier og fridage.

Det er ganske påfaldende, at ministeriet vælger at sende forslag i høring, mens ministeriet selv fungerer på nødblus med minimal personaletilstedeværelse. Såfremt berørte organisationer vil stille spørgsmål til ministeriet under høringsperioden, kan det være vanskeligt at opnå relevant kontakt.

Det lovforslag med den korteste frist – 7 dage – fik blandt andet denne kommentar fra SAML (Sammenslutningen af Medier i Lokalsamfundet):

Indledningsvis vil vi anke over den helt usædvanligt korte høringsfrist på 7 dage, hvori indgår en weekend, så reelt er høringsfristen på 5 arbejdsdage. For en landsdækkende interesseorganisation som SAML, hvor

bestyrelsesmedlemmerne arbejder ulønnet og frivilligt er det nærmest en umulighed at udarbejde et kvalificeret høringssvar, hvor alle bestyrelsesmedlemmer har mulighed for at deltage i udarbejdelsen. Vi finder disse korte høringsfrister problematiske ifht. inddragelse af folkelige foreninger, hvilket bringer den demokratiske proces i fare.

Organisationen undlod at gøre opmærksom på, at høringsperioden lige netop var i den store vinterferieuge 7.

Da Kulturministeriet i 2012 sendte forlaget til ny museumslov i høring, skete dette også over sommerferien. Ud af 22 fremsendte høringssvar, var der beklagelser over høringsfristen i hele 7 svar. Blandt de kritiske var Organisationen Danske Museer (ODM):

"ODM ... finder høringsfasen fra d. 28.6. 2012 til 20.8 2012 svarende til 6 af 7 uger i skolernes

sommerferie uacceptable. Placeringen af høringsfristen giver ikke mulighed for at sikre mødeafholdelser og anden inddragelse af de netværk og interessenter, som en brancheorganisation er afhængig af i denne fase for at sikre en saglig og gennearbejdet respons."

I skal arbejde, når vi har fri

Kulturministeriet placerer nærmest systematisk sine høringer i forbindelser med almindelige ferier og fridage. 12 af de 18 høringer ministeriet har udsendt siden SRSF-regeringens tiltrædelse er sket i og omkring de almindelige skoleferier. Når ministeriets gennemsnitlige høringstid er 31 dage, er dette rent faktisk kun 13 dage, hvis man fratrukker ferier og fridage.

Statistisk set burde den almindelige høringsfrist på 4 uger give 20 hørings-"arbejds"-dage

(altså 4 uger fraregnet 4 weekends), men når ministeriet fx vælger at fremsende et lovforslag i høring 19. december med frist 18. januar, er der i de fleste organisationer reelt kun 15 dage at arbejde med udarbejdelse af svaret.

I regeringsprogrammets kapitel "God regeringsførelse" står bl.a.:

Regeringen vil i tæt samarbejde med Folketinget sikre høj lovkvalitet gennem rimelige høringsfrister, der sikrer, at organisationer og andre høringsparter har ordentlig tid til at gennemgå lovforslag og udarbejde kommentarer.

Der er åbenlyst plads til forbedring.

Statens Kunstfond og Statens Kunstråd samles pr 1. januar 2014 i en fælles organisation, Statens Kunstfond.

Ændringerne her handler alene om kunstfondens grundstruktur.

Specifikt på scenekunstmrådet sker flg. ændringer:

- Fra 1. januar 2014 bliver det nuværende Statens Kunstråd og Statens Kunstfond samlet i en fælles organisation, der får navnet Statens Kunstfond.
- Den nye Statens Kunstfond bliver organiseret således, at der inden for de enkelte kunstmråder bliver nedsat to udvalg; et legatudvalg og et projektstøtteudvalg.

På scenekunstmrådet betyder det:

- At det nuværende Scenekunstudvalg i Statens Kunstråd erstattes af et nyt Statens Kunstfonds Projektstøtteudvalg for scenekunst
- At det nuværende Film- og Scenekunstudvalg i Statens Kunstfond deles i to, og der oprettes dermed et nyt Statens Kunstfonds Legatudvalg for scenekunst.

Det er op til de nye scenekunstudvalg at beslutte, hvilke puljer der skal oprettes, og hvornår de skal uddeles. Følg med på www.kunst.dk for opdateringer og nyheder omkring de forskellige støttemuligheder.

Udvalgsmedlemmeme udpeges af henholdsvis Statens Kunstfonds Repræsentantskab og kulturministeren.

Legatudvalget for Scenekunst (2014 – 2015):

Formand: Louise Beck, scenograf, udpeget af Statens Kunstfonds Repræsentantskab
Jacob Stage, koreograf, danser og skuespiller, udpeget af kulturministeren
Nina Malinovski, dramatiker og lyriker, udpeget af Statens Kunstfonds Repræsentantskab

Projektstøtteudvalget for Scenekunst (2014-2017):

Formand: Ditte Maria Bjerg, sceneinstruktør og kunstnerisk leder, udpeget af kulturministeren
Geir Sveaass, sceneinstruktør og tidligere teaterchef, udpeget af Statens Kunstfonds Repræsentantskab
Kasper Daugaard Poulsen, koreograf, danser og performer, udpeget af Statens Kunstfonds Repræsentantskab
Mikael Fock, sceneinstruktør, manuskriptfor-

fatter og producent, udpeget af kulturministeren

Sara Topsøe-Jensen, scenograf, performer og iscenesætter, udpeget af Statens Kunstfonds Repræsentantskab

Scenekunstudvalg i Københavns Kommune (2014-2017)

Medlemmer fra Borgerrepræsentationen

Simon Strange (A)

Rikke Lauritzen (Ø)

Andreas Pourkamali (B)

Jens-Kristian Lütken (V)

Medlemmer fra organisationerne

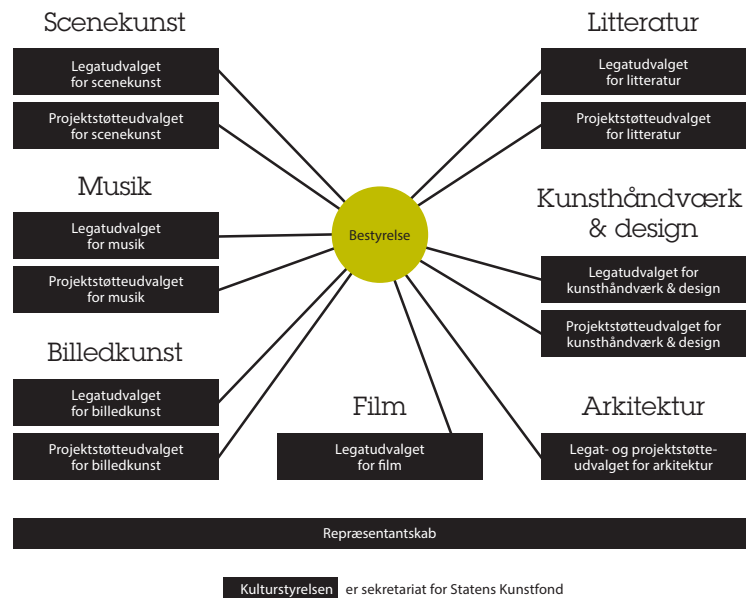
Pauli Ryberg (Dansk Skuespillerforbund)

Rhea Leman (Dansk Skuespillerforbund)

Mikkel Flyvholm (Danske Sceneinstruktører)

Anna Bro (Danske Dramatikere)

Statens Kunstfond

FÅ MEST UD AF PENGENE!

Information om beskatning af legater til kunstnere

Der er forskellige typer af legater, f.eks. hæderspriser, påskønnelseslegater, arbejdslegater, studierejselegater og produktionslegater.

Skattemæssigt er der tre muligheder for beskatning af legater.

og om der skal betales arbejdsmarkedsbidrag. Tildelingsbrevets formulering har dermed en væsentlig betydning for, hvor mange penge en kunstner reelt modtager. Derudover kan det spille ind, hvorvidt den pågældende kunstner er selvstændigt erhvervsdrivende eller lønmodtager.

Om de forskellige legattyper

Produktionslegater

Produktionslegater eller projektleger tildes for at kunne realisere et bestemt projekt. Det beskattes som almindelig indkomst. Normalt

skal der betales arbejdsmarkedsbidrag af legatet, fordi det sidestilles med betaling for at udføre værket/projektet. Muligheden for at fradrage materialeudgifter afhænger af modtagerens skattemæssige status.

Arbejdslegater

Arbejdslegater vil normalt være frie midler som stilles til rådighed for modtageren uden krav om modydelse. Derfor skal modtageren ikke betale arbejdsmarkedsbidrag. Hvis legatet udbetales løbende skal det beskattes fuldt ud, mens et engangsbeløb – selv når det udbetales i rater – i nogle tilfælde vil kunne omfattes af den nedsatte legatskat.

Studierejselegater

Studierejselegater er skattepligtige, men hvis rejsen går til udlandet, Færøerne eller Grønland vil almindelige rejse-, studie- og opholdsudgifter kunne trækkes fra. Udbetaler

kan indberette legatet som skattefrit rejselegat.

Påskønnelseslegater

Påskønnelseslegater omfatter legater, som gives for kunstnerisk fortjeneste, og legater til personer, som på anden vis har gjort en særlig indsats, f.eks. i en forening eller i social sammenhæng. Det kan gives efter ansøgning eller uansøgt og vil som regel være omfattet af den nedsatte legatskat.

HædersPriser

Hæderspriser er uansøgte og er en anerkendelse af modtagerens kunstneriske virke og gives som et engangsbeløb. En hæderspris er normalt skattefri.

Får302: "Trofast" - Instruktion: Mia Lipschitz - Foto: Thomas Cato

Tre muligheder for beskatning

Almindelig skattepligtig indkomst

Udgangspunktet er, at et legat er almindelig skattepligtig indkomst, der beskattes som personlig indkomst.

Nedsat legatskat / lempelig beskatning

Hvis legatet er

- et engangsbeløb, der gives af offentlige midler, legater, kulturelle fonde og lignende her i landet eller i udlandet
- udelukkende har karakter af en anerkendelse af modtagerens fortjenester, er de første kr. 25.000 af beløbet skattefri. Kun 85% af legatbeløbet udover dette bundfradrag medregnes til den personlige indkomst.

Skattefri indkomst

Hæderspriser er skattefri under følgende betingelser:

- at prisen er uansøgt
- at prisen gives som et engangsbeløb
- at prisen udelukkende har karakter af en anerkendelse af modtagerens kunstneriske virke.

Endvidere er det en forudsætning, at hædersprisen udbetales af offentlige midler, legater, kulturelle fonde og lignende eller af erhvervsvirksomheder, mellemstatslige organisationer og institutioner, som Danmark deltager i eller er medlem af eller i henhold til Nobelstiftelsen.

Tilsagnsbrevet

Tilsagnsbrevets formuleringer kan være afgørende for, om et legat er fuldt skattepligtigt, omfattet af den nedsatte legatskat eller skattefrit.

Hvis et konkret værk omtales frem for modtagerens hele kunstneriske virke, vil det typisk udløse skattepligt.

Modydelse kan tolkes bredt, f.eks. kan krav om afrapportering og aflæggelse af regnskab opfattes som en modydelse og dermed udløse skattepligt. Hvis prisen gives med henblik på fortsat virksomhed eller udvikling, opfattes dette også typisk som en modydelse.

Omtalen vil også have betydning for, hvorvidt et legat til et værk under udførelse eller i projektform får karakter af et produktionslegat, der gives som en modydelse for at færdiggøre værket. Det medfører i så fald, at der skal betales arbejdsmarkedsbidrag af legatet.

Arbejdsmarkedsbidrag

Selvom et legat er skattepligtigt, skal der som udgangspunkt ikke betales arbejdsmarkedsbidrag af det. Kun hvis legatet kan sidestilles med vederlag (betaling) for en modydelse, skal modtager betale arbejdsmarkedsbidrag af det.

Flere Oplysninger

På Dansk Kunstnerådets hjemmeside ligger den seneste dansk kunstnerådets skatteudvalg version af den kommenterede skattevejledning "Kunstner-December 2013 nes Beskatning" samt et særligt notat om legater med uddybende information.

Se www.kunstner.org/article/205

NEW YORK VAR IKKE FEDT - MEN SATTE VERDEN I PERSPEKTIV

Tekst og foto: Marie Kilsgaard Møller

Beretning fra Directors Lab på Lincoln Centre Theatre

Hvert år sender Statens Kunstråds Scenekunstudvalg en ung, professionel, dansk instruktør til New York for at deltage i Lincoln Center Theatres Directors Lab. I 2013 var jeg den heldige, men de tre ugers lab med 71 andre instruktører fra hele verden var ikke for sjov.

Dramatikerer er Gud

Årets tema var "from page to stage". Vi skulle skabe den optimale proces mellem instruktør og dramatiker i udviklingen af ny dramatik. Den første uge gik med forelæsninger af gamle amerikanske teaterfolk, som har arbejdet med ny dramatik gennem hele deres liv indenfor forskellige genrer og metoder. Her fik jeg anledning til at møde John Guare og Edward Albee. En stor begivenhed for mange af de unge instruktører, der som fans hvinede og klappede af de to gamle herrer. Jeg anede ikke hvem de var – men det lærte jeg.

De fortalte os, at den bedste instruktør, ifølge deres opfattelse, er den, som ikke har nogen intentioner! "Den eneste ægte kunstner i hele skabelsen af en teaterforestilling, det er dramatikerer" sagde Guare. Jeg var ved at sprænge i luften i min unge debatlystne krop. For kunne man forestille sig, at der blandt disse 72 scenekunstnere fra hele verden kunne sidde bare én, som var mere genial end de to gråsprængte pensionister? Nej – det kunne man ikke.

Til kamp for kunstnerisk frihed

Senere samme dag skulle vi møde "Dramatist Guild" – amerikanske dramatikerers fagforening. De bekræftede Guare og Albees kunstsyn og forsvarede dramatikerer i alle henseender. Hvis en instruktør/scenograf skulle finde på at ændre det mindste i teksten – så ville produktionen blive lukket! Dramatikerer får endda trykt en scenografi-skitse bagerst i

manus. Jeg undrede mig. I Danmark er det meget normalt, at instruktøren klipper og klistrer mere eller mindre i teksten. "Nu kommer du jo også fra et land med health care" svarede manden fra fagforeningen spydigt og alle lo. Jeg var rasende. Sådant kunne jeg ikke arbejde – uden vilje, uden intention og uden magt. Men sådan er det amerikanske system.

Jeg mærkede, at min rolle på Lincoln Center denne sommer var, at kæmpe for instruktørens kunstneriske frihed. Jeg måtte fortælle om danske arbejdsforhold og opfordre de amerikanske instruktører til at samle sig i en fagforening for at kæmpe for bedre rettigheder.

En uge i uvidenhed

Lederen og grundlæggeren af Directors Lab var en selvoptaget kvinde med en mystificerende facon. På den første dag holdte hun

en 2 timer lang tale til os om stedet og lab'et – men hun sagde ikke noget. Hun gentog sig selv og pakkede abstraktioner ind i irriterende indskudte sætninger om kendte mennesker, som har arbejdet på Lincoln Center. Så vi forlod teatret den aften som store undrende spørgsmålstegn blandt en masse andre fremmede. "You will find out" smilede hun.

Først efter en uges lab fik vi skemætet for de sidste to uger udleveret. Strategien var, at holde os i uvidenhed – for det var det bedste for os, var hendes erfaring. Og så må man acceptere.

Der var store dele af grundstrukturen, som var dumt arrangeret – men forsøgte man at kritisere eller foreslå ændringer (hvilket vi instruktører gerne gør, når det kommer til planlægning) blev vi spist af.

Skole-politi og facebook forbudt

Under alle tre uger var vi forsynet med et hold af stagemanagers, som gik rundt og klistrede artikler og skemaer op på væggene eller sad og var til rådighed (instruktørassistenter vil man nok kalde det i DK). Det var sådan set lækkert nok med nogle ressourcer og styr på tingene. Problemet var, at disse stagemanagers gik rundt som sådan et slags skole-politi og holdte øje med at ingen gik på Facebook under prøverne. Lederen af Directors Lab havde tidligere sagt, at vores vigtigste tid var om aftenen efter dagens 10-22-program på den lokale bar! Men i dag opstår netværk på Facebook. Og hvis man sidder som observant af andres prøver – og de er kedelige – så går man vel på Facebook. Mit antiautoritære system dirrede og fik knopper over korrekte, kontrollerende, amerikanske stagemanagers.

Snak og snak

Jeg tilbragte tre uger af min sommer i en kælder under et teater, i nogle kolde omklædningsrum, som var lavet til øvelokaler. Her sad vi i grupper af fire instruktører, en dramatiker, to skuespillere og en scenograf (og et hold af observerende instruktører) og snakkede. Og snakkede. Det hele var "tablework". Samlet set instruerede jeg "på gulv" i tyve minutter. Det var, hvad der blev tid til. For man skulle jo give plads til de andre. Og "listening" var en vigtig "lesson" i det her forløb.

It's like sprogkultur

Mange amerikanere har en særlig sprogkultur, som jeg efterhånden blev irriterende opmærksom på. De siger "like" to gange i hver eneste sætning. Og så kan de ikke beskrive noget med andet end "amazing" og en masse referencer til kunstnere og projekter jeg alligevel ikke kender (enten pga. min

manglende dannelse – eller kulturforskelle). Det betød, at en samtale om scenekunst var næsten umulig at have. "It will simply blow your mind – BLOW YOUR MIND". Okay? Jeg får stadig ingen billeder på, hvilken type kunst, hvilken stil, hvilke holdninger du repræsenterer. Min hjemve voksede i takt med antallet af umulige samtaler.

I løbet af de tre uger fandt jeg dog nogle amerikanere, som var anderledes. Som kan samtale med indhold og som kunne grine af mine frustrationer over amerikanernes sprogkultur. Det var en stor lettelse. Der er ikke mange af den type – men de få samler jeg på

Fantaster og amatører

Jeg nåede at se en del teater og musicals i New York. Både som led i programmet og i min sparsomme fritid. Og jeg er ikke imponeret. Teaterstilen i New York er for det meste gammeldags og kedelig. De store oplevelser

med alternative former eller overraskende, provokerende eller inspirerende scenekunst skal man lede længe efter. Jeg fandt dem ikke!

New York er byen, hvor alt er muligt. Vil du gøre lykke indenfor kunsten skal du bo i

New York. Det ved enhver amerikaner med respekt for sig selv. Derfor bugner byen med fantaster og amatører, der tror de er professionelle. Fordi man i USA ikke har et snobbet uddannelsessystem er det let at sige at man kan noget og få folk til at tro på det. Den problematiske konsekvens heraf er, at man

skal gennem virkelig meget lort for at møde noget guld.

Amerikanerne har selvfølgelig ikke den samme teaterhistorie at stå på som Europa har. Det er et nyt land og derfor selvfølgelig også en "ny" kultur. Det undskylder deres dårlige smag – lidt! Men man skulle synes – i en globaliseret verden, hvor USA kan føre krig på den anden side af Atlanten – at det også var muligt at rejse til Berlin for at se noget scenekunst, som kan inspirere det amerikanske folk.

En lektie for livet

Selvom jeg har fået for lidt fagligt udbytte ud af de tre ugers lab har jeg nu lært noget. Jeg har fået perspektiv på verden, scenekunsten og mig selv som kunstner og menneske. Ved at se og forarges over andres måde at tale – eller arbejde på, forstår jeg bedre min egen stil. Jeg bliver klar over mine

holdninger og bevidst om min arbejdsmetode. Fan-dyrkelsen, som er stor i USA, har jeg eksempelvis ikke i mig.

Et par gange om ugen have Lincoln Center inviteret en berømt dramatiker ind for at "velsigne" et rum, som var blevet opkaldt efter denne person. Kendissen sagde nogle fjollede improviserede ord i fem-ti minutter, og de unge instruktører klappede. Nogen tog billeder eller græd lidt. Og så var det slut. En dag kom der en mand, som prædikede nogle åndsvage ting om, hvordan vi havde valgt et vigtigt erhverv og om, hvordan "teater er det vigtigste i verden". Jeg væmmedes! Da lærte jeg en vigtig lektie i min voksne liv: Teater er for mig IKKE det vigtigste i verden.

Sig ikke nej til New York

Indenfor billed-/installationskunst, design, mode og musik er New York fantastisk. Rundt om ethvert gadehjørne kan man møde kunst

man aldrig kunne forestille sig. Byen vrimler med kunstnere, der arbejder på trods. Som skaber af skabertrang. Alle søger en god kontakt eller det rette netværk, som kan bane deres vej. Derfor er imødekommenheden stor. Men egoismen ligger lige under de venlige grimasser som en truende skygge.

New Yorks energi skaber en summende by, som er dejlig at færdes i som turist. Men som arbejdende instruktør, der skal samarbejde med et traditionelt amerikansk teater som Lincoln Center Theatre og med talentløse, storsnakkende "directors" er New York op ad bakke. Tag dette som en advarsel – men sig alligevel ikke nej, hvis du skulle få muligheden! New York er hårdt, men pludselig sættes alting i PERSPEKTIV. Frank Sinatra synger: "If I can make it here, I can make it anywhere"!

Kære medlemmer i Foreningen af Danske Sceneinstruktører
Der indkaldes hermed til

DEN ORDINÆRE GENERALFORSAMLING 2014

SØNDAG 23. MARTS KL. 15 - 18

Generalforsamlingen afholdes Nørre Voldgade 12,
1358 København K

Dagsorden:

1. Godkendelse af dagsorden
2. Gennemgang af det af bestyrelsen godkendte revisorpåtegnede regnskab
3. Bestyrelsens beretning
4. Forslag fra bestyrelsen
5. Indkomne forslag
6. Budget for 2014
7. Valg af Legatudvalg
8. Valg af kritisk revisor
9. Valg til bestyrelsen
10. Eventuelt

Bilag til generalforsamlingen udsendes
medio marts til foreningens medlemmer.

Eventuelle forslag til Generalforsamlingen
skal være sekretariatet i hænde senest 2.
marts.

Tilmelding til Generalforsamling 2014 til
sekretariatet.

Bestyrelsen har besluttet at refundere
transportudgifter for personer bosat uden
for hovedstadsområdet. Refusion vil svare
til DSB standard.